

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

2. Ο Κανόνας της διαγωγής (2. Vinaya Piṭaka)

4. Το μικρό κεφάλαιο (4. Cūḷavaggaṭṭhi)

7. Η ενότητα για το σχίσμα στην κοινότητα
(7. Saṅghabhedakakkhandhakam)

[Kd 17, PTS 2.180-2.206]

PaliVerse

4. Το μικρό κεφάλαιο

7. Η ενότητα για το σχίσμα στην κοινότητα

1. Πρώτο μέρος της απαγγελίας

Πραγματεία για την αναχώρηση των έξι Σακυών

330. Εκείνη την περίοδο ο Βούδας, ο Ευλογημένος, διέμενε στην Ανουπίγια· Ανουπίγια ήταν το όνομα μιας κωμόπολης των Μάλλα. Εκείνη την περίοδο διάσημοι νεαροί Σάκυα ακολουθούσαν τον Ευλογημένο που είχε αναχωρήσει. Εκείνη την περίοδο ο Μαχανάμα ο Σάκκα και ο Ανουρούντα ο Σάκκα ήταν δύο αδέρφια. Ο Ανουρούντα ο Σάκκα ήταν λεπτοφυής. Αυτός είχε τρία παλάτια - ένα για τη χειμερινή εποχή, ένα για τη θερινή εποχή, ένα για τη βροχερή εποχή. Αυτός στο παλάτι της βροχερής εποχής για τέσσερις μήνες, ψυχαγωγούμενος με μουσικά όργανα χωρίς άνδρες, δεν κατέβαινε από το παλάτι. Τότε στον Μαχανάμα τον Σάκκα ήρθε αυτή η σκέψη: «Τώρα διάσημοι νεαροί Σάκυα ακολουθούν τον Ευλογημένο που έχει αναχωρήσει. Από τη δική μας όμως οικογένεια δεν υπάρχει κανείς που να έχει αναχωρήσει από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Γιατί να μην αναχωρήσω είτε εγώ είτε ο Ανουρούντα;» Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πήγε εκεί όπου ήταν ο Ανουρούντα ο Σάκκα· αφού πλησίασε, είπε στον Ανουρούντα τον Σάκκα: «Τώρα, αγαπητέ Ανουρούντα, διάσημοι νεαροί Σάκυα ακολουθούν τον Ευλογημένο που έχει αναχωρήσει. Από τη δική μας όμως οικογένεια δεν υπάρχει κανείς που να έχει αναχωρήσει από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Γι' αυτό λοιπόν είτε εσύ αναχώρησε είτε εγώ θα αναχωρήσω». «Εγώ είμαι λεπτοφυής, δεν μπορώ να αναχωρήσω από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Εσύ αναχώρησε». «Έλα λοιπόν, αγαπητέ Ανουρούντα, θα σε διδάξω τα καθήκοντα της οικογενειακής ζωής. Πρώτα πρέπει να βάλεις να οργώσουν το χωράφι. Αφού βάλεις να οργώσουν, πρέπει να βάλεις να σπείρουν. Αφού βάλεις να σπείρουν, πρέπει να φέρεις νερό. Αφού φέρεις νερό, πρέπει να αποστραγγίσεις το νερό. Αφού αποστραγγίσεις το νερό, πρέπει να βάλεις να ξεβοτανίσουν. Αφού βάλεις να ξεβοτανίσουν, πρέπει να βάλεις να θερίσουν. Αφού βάλεις να θερίσουν, πρέπει να βάλεις να μεταφέρουν. Αφού βάλεις να μεταφέρουν, πρέπει να βάλεις να φτιάξουν σωρό. Αφού βάλεις να φτιάξουν σωρό, πρέπει να βάλεις να αλωνίσουν. Αφού βάλεις να αλωνίσουν, πρέπει να βάλεις να αφαιρέσουν τα άχυρα. Αφού βάλεις να αφαιρέσουν τα άχυρα, πρέπει να βάλεις να αφαιρέσουν τα λέπυρα. Αφού βάλεις να αφαιρέσουν τα λέπυρα, πρέπει να βάλεις να λιχνίσουν. Αφού βάλεις να λιχνίσουν, πρέπει να βάλεις να μεταφέρουν μακριά. Αφού βάλεις να μεταφέρουν μακριά, και τον επόμενο χρόνο πρέπει να γίνει ακριβώς έτσι, και τον επόμενο χρόνο πρέπει να γίνει ακριβώς έτσι». «Δεν τελειώνουν οι εργασίες; Δεν φαίνεται το τέλος των εργασιών; Πότε θα τελειώσουν οι εργασίες; Πότε θα φανεί το τέλος των εργασιών; Πότε εμείς, ζώντας άνετα, προικισμένοι και εφοδιασμένοι με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, θα απολαμβάνουμε τη ζωή;» «Πράγματι, αγαπητέ Ανουρούντα, δεν τελειώνουν οι εργασίες. Δεν φαίνεται το τέλος των εργασιών. Με τις εργασίες ατελείωτες οι πατέρες και οι παππούδες πέθαναν». «Τότε λοιπόν εσύ μόνο ασχολήσου με τα καθήκοντα της οικογενειακής ζωής. Εγώ θα αναχωρήσω από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή».

Τότε ο Ανουρούντα ο Σάκκα πήγε εκεί όπου ήταν η μητέρα του· αφού πλησίασε, είπε στη μητέρα του αυτό: «Επιθυμώ, μητέρα, να αναχωρήσω από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Δώσε μου την άδεια για την αναχώρηση από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή». Όταν αυτό ειπώθηκε, η μητέρα του Ανουρούντα του Σάκκα είπε στον Ανουρούντα τον Σάκκα: «Εσείς λοιπόν, αγαπητέ Ανουρούντα, οι δύο γιοι μου είστε αγαπητοί, ευχάριστοι, όχι αντιπαθητικοί. Ακόμη και με τον θάνατο παρά τη θέλησή μου θα χωριστώ από εσάς. Πώς λοιπόν εγώ θα σας δώσω την άδεια ενώ ζείτε για την αναχώρηση από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή;» Για δεύτερη φορά... κ.λπ... Για τρίτη φορά ο Ανουρούντα ο Σάκκα είπε στη μητέρα του αυτό: «Επιθυμώ, μητέρα, να αναχωρήσω από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Δώσε μου την άδεια για την αναχώρηση από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή». Εκείνη την περίοδο ο Μπαντίγια ο βασιλιάς των Σάκκα ασκούσε βασιλεία στους Σάκκα. Και αυτός ήταν φίλος του Ανουρούντα του Σάκκα. Τότε η μητέρα του Ανουρούντα του Σάκκα - «Αυτός ο Μπαντίγια ο βασιλιάς των Σάκκα ασκεί βασιλεία στους Σάκκα· είναι φίλος του Ανουρούντα του Σάκκα· αυτός δεν θα τολμήσει να αναχωρήσει από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή» - είπε στον Ανουρούντα τον Σάκκα: «Αν, αγαπητέ Ανουρούντα, ο Μπαντίγια ο βασιλιάς των Σάκκα αναχωρήσει από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, έτσι κι εσύ αναχώρησε». Τότε ο Ανουρούντα ο Σάκκα πήγε εκεί όπου ήταν ο Μπαντίγια ο βασιλιάς των Σάκκα· αφού πλησίασε, είπε στον Μπαντίγια τον βασιλιά των Σάκκα αυτό: «Η αναχώρησή μου, αγαπητέ, εξαρτάται από εσένα». «Αν, αγαπητέ, η αναχώρησή σου εξαρτάται από εμένα ή δεν εξαρτάται, ας είναι έτσι· εγώ μαζί σου· αναχώρησε όπως σου αρέσει». «Έλα, αγαπητέ, και οι δύο ας αναχωρήσουμε από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή». «Δεν μπορώ εγώ, αγαπητέ, να αναχωρήσω από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή. Ό,τι άλλο μπορείς να κάνεις από εμένα, αυτό θα κάνω. Εσύ αναχώρησε». «Η μητέρα μου, αγαπητέ, μου είπε έτσι: 'Αν, αγαπητέ Ανουρούντα, ο Μπαντίγια ο βασιλιάς των Σάκκα αναχωρήσει από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, έτσι κι εσύ αναχώρησε'». «Αλλά αυτά τα λόγια ειπώθηκαν από εσένα, αγαπητέ. Αν, αγαπητέ, η αναχώρησή σου εξαρτάται από εμένα ή δεν εξαρτάται, ας είναι έτσι· εγώ μαζί σου· αναχώρησε όπως σου αρέσει». «Έλα, αγαπητέ, και οι δύο ας αναχωρήσουμε από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή».

Εκείνη την περίοδο οι άνθρωποι έλεγαν την αλήθεια, ομολογούσαν την αλήθεια. Τότε ο Μπαντίγια ο βασιλιάς των Σάκκα είπε στον Ανουρούντα τον Σάκκα: «Περίμενε, αγαπητέ, επτά χρόνια. Μετά την παρέλευση επτά χρόνων και οι δύο θα αναχωρήσουμε από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή». «Υπερβολικά πολύ, αγαπητέ, επτά χρόνια. Δεν μπορώ να περιμένω επτά χρόνια». «Περίμενε, αγαπητέ, έξι χρόνια... κ.λπ... πέντε χρόνια... τέσσερα χρόνια... τρία χρόνια... δύο χρόνια... ένα χρόνο. Μετά την παρέλευση ενός χρόνου και οι δύο θα αναχωρήσουμε από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή». «Υπερβολικά πολύ, αγαπητέ, ένα χρόνο. Δεν μπορώ να περιμένω ένα χρόνο». «Περίμενε, αγαπητέ, επτά μήνες. Μετά την παρέλευση επτά μηνών και οι δύο θα αναχωρήσουμε από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή». «Υπερβολικά πολύ, αγαπητέ, επτά μήνες. Δεν μπορώ να περιμένω επτά μήνες». «Περίμενε, αγαπητέ, έξι μήνες... κ.λπ... πέντε μήνες... τέσσερις μήνες... τρεις μήνες... δύο μήνες... ένα μήνα... μισό μήνα. Μετά την παρέλευση μισού μήνα και οι δύο θα αναχωρήσουμε από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή».

«Υπερβολικά πολύ, αγαπητέ, μισός μήνας. Δεν μπορώ να περιμένω μισό μήνα».
«Περίμενε, αγαπητέ, επτά ημέρες, μέχρι να παραδώσω τη βασιλεία στους γιους και τους αδελφούς μου». «Δεν είναι πολύ, αγαπητέ, επτά ημέρες· θα περιμένω».

331. Τότε ο Μπαντίγια ο βασιλιάς των Σάκυα και ο Ανουρούντα και ο Άναντα και ο Μπάγκου και ο Κίμιλα και ο Ντεβαντάττα, με τον κουρέα Ουπάλι ως έβδομο, όπως πριν αναχωρούσαν για τον κήπο με τον στρατό τεσσάρων σωμάτων, ακριβώς έτσι αναχώρησαν με τον στρατό τεσσάρων σωμάτων. Αυτοί, αφού πήγαν μακριά, αφού έστειλαν πίσω τον στρατό, αφού μπήκαν σε ξένη επικράτεια, αφού έβγαλαν τα κοσμήματα, αφού τα έδεσαν σε δεμάτι με τον άνω χιτώνα, είπαν στον κουρέα Ουπάλι: «Λοιπόν, φίλε Ουπάλι, γύρισε πίσω· αυτά είναι αρκετά για τη διαβίωσή σου». Τότε στον κουρέα Ουπάλι, καθώς επέστρεφε, ήρθε αυτή η σκέψη: «Άγριοι είναι οι Σάκυα· από αυτούς οι πρίγκιπες αναχώρησαν, θα μπορούσαν να με σκοτώσουν. Αφού αυτοί οι νεαροί Σάκυα θα αναχωρήσουν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή. Πόσο μάλλον εγώ!» Αφού άφησε το δεμάτι, αφού κρέμασε εκείνα τα πράγματα σε δέντρο, αφού είπε «όποιος τα δει, ας πάρει αυτά που δόθηκαν», πήγε εκεί όπου ήταν εκείνοι οι νεαροί Σάκυα. Εκείνοι οι νεαροί Σάκυα είδαν τον κουρέα Ουπάλι να έρχεται από μακριά. Αφού τον είδαν, είπαν στον κουρέα Ουπάλι: «Γιατί, φίλε Ουπάλι, επέστρεψες;» «Εδώ σε μένα, γιοι του κυρίου, καθώς επέστρεφα, ήρθε αυτή η σκέψη: 'Άγριοι είναι οι Σάκυα· από αυτούς οι πρίγκιπες αναχώρησαν, θα μπορούσαν να με σκοτώσουν. Αφού αυτοί οι νεαροί Σάκυα θα αναχωρήσουν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή. Πόσο μάλλον εγώ!' Έτσι εγώ, γιοι του κυρίου, αφού άφησα το δεμάτι, αφού κρέμασα εκείνα τα πράγματα σε δέντρο, αφού είπα 'όποιος τα δει, ας πάρει αυτά που δόθηκαν', από εκεί επέστρεψα». «Καλά έκανες, φίλε Ουπάλι, που δεν επέστρεψες. Άγριοι είναι οι Σάκυα· από αυτούς οι πρίγκιπες αναχώρησαν, θα μπορούσαν να σε σκοτώσουν».

Τότε οι νεαροί Σάκυα, παίρνοντας τον κουρέα Ουπάλι, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι νεαροί Σάκυα είπαν στον Ευλογημένο: «Εμείς, σεβάσμιε κύριε, οι Σάκυα είμαστε γεμάτοι αλαζονεία. Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο κουρέας Ουπάλι είναι υπηρέτης μας για πολύ καιρό. Ας δώσει ο Ευλογημένος σε αυτόν πρώτα την αναχώρηση. Σε αυτόν εμείς θα αποδίδουμε σεβασμό, θα σηκωνόμαστε σε ένδειξη σεβασμού, θα χαιρετούμε με ενωμένες παλάμες και θα εκτελούμε τα πρόποντα καθήκοντα. Έτσι η αλαζονεία των Σάκυα σε εμάς τους Σάκυα θα εξαλειφθεί».

Τότε ο Ευλογημένος έδωσε την αναχώρηση πρώτα στον Ουπάλι τον κουρέα, μετά σε εκείνους τους πρίγκιπες Σάκυα. Τότε ο σεβάσμιος Μπαντίγια εντός εκείνου ακριβώς του έτους πραγματοποίησε τις τρεις αληθινές γνώσεις. Ο σεβάσμιος Ανουρούντα ανέπτυξε τον θείο οφθαλμό. Ο σεβάσμιος Άναντα πραγματοποίησε τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα. Ο Ντεβαντάττα ανέπτυξε κοινή υπερφυσική δύναμη.

332. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μπαντίγια, είτε πήγαινε στο δάσος είτε στη βάση ενός δένδρου είτε σε άδεια οικία, συχνά εξέφραζε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: «Αχ, ευτυχία, αχ, ευτυχία!» Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Ο σεβάσμιος, σεβάσμιε κύριε, Μπαντίγια, είτε πήγαινε στο δάσος είτε στη βάση ενός δένδρου είτε σε άδεια οικία, συχνά εξέφραζε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: 'Αχ, ευτυχία, αχ,

ευτυχία!' Αναμφίβολα, σεβάσμιε κύριε, ο σεβάσμιος Μπαντίγια χωρίς ευχαρίστηση ακολουθεί την άγια ζωή. Ή αναθυμούμενος ακριβώς εκείνη την προηγούμενη ευτυχία της βασιλείας, είτε πήγαινε στο δάσος είτε στη βάση ενός δένδρου είτε σε άδεια οικία, συχνά εξέφραζε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: 'Αχ, ευτυχία, αχ, ευτυχία!'

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε σε κάποιον μοναχό: «Έλα εσύ, μοναχέ, εκ μέρους μου απευθύνσου στον μοναχό Μπαντίγια: 'Ο Διδάσκαλος σε καλεί, φίλε Μπαντίγια'». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε εκείνος ο μοναχός στον Ευλογημένο και πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Μπαντίγια· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Μπαντίγια: «Ο Διδάσκαλος σε καλεί, φίλε Μπαντίγια». «Ναι, φίλε», απάντησε ο σεβάσμιος Μπαντίγια σε εκείνον τον μοναχό και πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Μπαντίγια που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Είναι αλήθεια λοιπόν ότι εσύ, Μπαντίγια, είτε πήγαινες στο δάσος είτε στη βάση ενός δένδρου είτε σε άδεια οικία, συχνά εξέφραζες αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: 'Αχ, ευτυχία, αχ, ευτυχία!'; «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Βλέποντας ποιον λόγο όμως εσύ, Μπαντίγια, είτε πήγες στο δάσος είτε στη βάση ενός δένδρου είτε σε άδεια οικία, συχνά εξέφρασες αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο - 'Αχ, ευτυχία, αχ, ευτυχία!'; «Πριν, σεβάσμιε κύριε, όταν ήμουν βασιλιάς, η προστασία ήταν καλά οργανωμένη και μέσα στο εσωτερικό παλάτι, η προστασία ήταν καλά οργανωμένη και έξω από το εσωτερικό παλάτι, η προστασία ήταν καλά οργανωμένη και μέσα στην πόλη, η προστασία ήταν καλά οργανωμένη και έξω από την πόλη, η προστασία ήταν καλά οργανωμένη και μέσα στην επαρχία, η προστασία ήταν καλά οργανωμένη και έξω από την επαρχία. Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, αν και προστατευόμουν και φυλασσόμουν, ζούσα φοβισμένος, ανήσυχος, καχύποπτος, τρομαγμένος. Τώρα όμως εγώ μόνος, σεβάσμιε κύριε, είτε πήγα στο δάσος είτε στη βάση ενός δένδρου είτε σε άδεια οικία, άφοβος, χωρίς ανησυχία, χωρίς καχυποψία, χωρίς τρόμο, ζώντας άνετα, με πεσμένες τρίχες, ζώντας από ό,τι δίνουν οι άλλοι, διαμένω με νου σαν ελάφι. Βλέποντας αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, είτε πήγα στο δάσος είτε στη βάση ενός δένδρου είτε σε άδεια οικία, συχνά εκφράζω αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: 'Αχ, ευτυχία, αχ, ευτυχία!'

 Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτός στου οποίου το εσωτερικό δεν υπάρχουν εκνευρισμοί, και έχει υπερβεί την ύπαρξη και την ανυπαρξία·

αυτόν που έχει απαλλαγεί από τον φόβο, ευτυχισμένο, χωρίς λύπη, οι θεοί δεν μπορούν να τον δουν».

Η ιστορία του Ντεβαντάττα

333. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στην Ανουπίγια όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς την Κοσάμπι. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στην Κοσάμπι. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στην Κοσάμπι, στο μοναστήρι του Γκοσίτα. Τότε στον Ντεβαντάττα, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στον νου: «Ποιον άραγε θα μπορούσα να κάνω να αποκτήσει πεποίθηση, ώστε αν αυτός αποκτήσει πεποίθηση σε μένα, να εγερθεί άφθονο υλικό κέρδος και τιμή;» Τότε στον Ντεβαντάττα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτός

ο πρίγκιπας Ατζατασάττου είναι νέος και έχει λαμπρό μέλλον. Γιατί να μην κάνω τον πρίγκιπα Ατζατασάττου να αποκτήσει πεποίθηση. Αν αυτός αποκτήσει πεποίθηση σε μένα, θα εγερθεί άφθονο υλικό κέρδος και τιμή».

Τότε ο Ντεβαντάττα, αφού τακτοποίησε το κατάλυμά του και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, αναχώρησε προς τη Ρατζάγκαχα. Σταδιακά έφτασε στη Ρατζάγκαχα. Τότε ο Ντεβαντάττα, αφού απέσυρε τη δική του μορφή και δημιούργησε τη μορφή αγοριού, με ένα φίδι δεμένο στη μέση, εμφανίστηκε στην αγκαλιά του πρίγκιπα Ατζατασάττου. Τότε ο πρίγκιπας Ατζατασάττου ήταν φοβισμένος, ανήσυχος, καχύποπτος, τρομαγμένος. Τότε ο Ντεβαντάττα είπε στον πρίγκιπα Ατζατασάττου: «Με φοβάσαι εσύ, πρίγκιπα;» «Ναι, φοβάμαι. Ποιος είσαι εσύ;» «Εγώ είμαι ο Ντεβαντάττα». «Αν πράγματι εσύ, σεβάσμιε κύριε, είσαι ο κύριος Ντεβαντάττα, έλα λοιπόν εμφανίσου με τη δική σου μορφή». Τότε ο Ντεβαντάττα, αφού απέσυρε τη μορφή αγοριού, φορώντας διπλό χιτώνα, κύπελλο και χιτώνα, στάθηκε μπροστά στον πρίγκιπα Ατζατασάττου. Τότε ο πρίγκιπας Ατζατασάττου, αποκτώντας πίστη στον Ντεβαντάττα με αυτό το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης, πήγαινε για υπηρεσία πρωί και βράδυ με πεντακόσια άρματα, και πεντακόσια δοχεία μαγειρεμένου ρυζιού προσφέρονταν ως τροφή. Τότε στον Ντεβαντάττα, που ήταν κυριευμένος από το υλικό κέρδος, την τιμή και τη φήμη, με κατακυριευμένη συνείδηση, εγέρθηκε τέτοια επιθυμία: «Εγώ θα καθοδηγήσω την Κοινότητα των μοναχών». Μαζί με την έγερση αυτής της σκέψης, ο Ντεβαντάττα παρήκμασε από εκείνη την υπερφυσική δύναμη.

Εκείνη την περίοδο ο Κακούντα, γιος των Κολίγια, ο συνοδός του σεβασμίου Μαχαμογκαλλάνα, είχε μόλις πεθάνει και είχε επαναγεννηθεί σε κάποιο σώμα δημιουργημένο από τον νου. Η απόκτηση ατομικής ύπαρξης του ήταν τέτοια -όπως ακριβώς δύο ή τρεις περιοχές χωριών της Μαγκάντα. Με εκείνη την απόκτηση ατομικής ύπαρξης δεν βλάπτει ούτε τον εαυτό του ούτε τους άλλους. Τότε ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, είπε στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα: «Στον Ντεβαντάττα, σεβάσμιε κύριε, που ήταν κυριευμένος από το υλικό κέρδος, την τιμή και τη φήμη, με κατακυριευμένη συνείδηση, εγέρθηκε τέτοια επιθυμία: 'εγώ θα καθοδηγήσω την Κοινότητα των μοναχών'. Και μαζί με την έγερση αυτής της σκέψης, σεβάσμιε κύριε, ο Ντεβαντάττα έχει ξεπέσει από εκείνη την υπερφυσική δύναμη». Αυτά είπε ο Κακούντα, ο νεαρός θεός. Αφού είπε αυτά, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε στον Ευλογημένο: «Ο Κακούντα, σεβάσμιε κύριε, γιος των Κολίγια, ο συνοδός μου, μόλις πέθανε και έχει επαναγεννηθεί σε κάποιο σώμα δημιουργημένο από τον νου. Η απόκτηση ατομικής ύπαρξης του ήταν τέτοια - όπως ακριβώς δύο ή τρεις περιοχές χωριών της Μαγκάντα. Με εκείνη την απόκτηση ατομικής ύπαρξης δεν βλάπτει ούτε τον εαυτό του ούτε τους άλλους. Τότε, σεβάσμιε κύριε, ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, με πλησίασε· αφού πλησίασε, μου απέδωσε σεβασμό και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, σεβάσμιε κύριε, ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, μου είπε: 'Στον Ντεβαντάττα, σεβάσμιε κύριε, που ήταν

κυριευμένος από το υλικό κέρδος, την τιμή και τη φήμη, με κατακυριευμένη συνείδηση, τέτοια επιθυμία εγέρθηκε - εγώ θα καθοδηγήσω την Κοινότητα των μοναχών. Μαζί με την έγερση αυτής της σκέψης, σεβάσμιε κύριε, ο Ντεβαντάττα έχει ξεπέσει από εκείνη την υπερφυσική δύναμη'. Αυτά είπε, σεβάσμιε κύριε, ο Κακούντα, ο νεαρός θεός. Αφού είπε αυτά, μου απέδωσε σεβασμό, με περιήλθε κρατώντας με στα δεξιά του και εξαφανίστηκε εκεί ακριβώς».

«Μήπως όμως, Μογκαλλάνα, ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, είναι γνωστός σε σένα, έχοντας περιλάβει τον νου του με τον νου σου; Ό,τι λέει ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, όλο αυτό είναι έτσι ακριβώς και όχι διαφορετικά;» «Ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, σεβάσμιε κύριε, είναι γνωστός σε μένα, έχοντας περιλάβει τον νου του με τον νου μου. Ό,τι λέει ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, όλο αυτό είναι έτσι ακριβώς και όχι διαφορετικά». «Πρόσεχε αυτά τα λόγια, Μογκαλλάνα! Πρόσεχε αυτά τα λόγια, Μογκαλλάνα! Τώρα αυτός ο ανόητος άνθρωπος θα αποκαλύψει ο ίδιος τον εαυτό του.

Πραγματεία για τους πέντε Διδασκάλους

334. «Αυτοί οι πέντε Διδάσκαλοι, Μογκαλλάνα, υπάρχουν στον κόσμο. Ποια πέντε; Εδώ, Μογκαλλάνα, κάποιος Διδάσκαλος ενώ δεν έχει αγνή ηθική, ισχυρίζεται 'έχω αγνή ηθική', 'η ηθική μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη'. Οι μαθητές του τον γνωρίζουν έτσι - 'αυτός ο αξιότιμος Διδάσκαλος ενώ δεν έχει αγνή ηθική, ισχυρίζεται «έχω αγνή ηθική», «η ηθική μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη»'. Αν όμως εμείς το αναφέρουμε στους λαϊκούς, δεν θα ήταν ευχάριστο σε αυτόν. Αυτό όμως που είναι δυσάρεστο σε αυτόν, πώς θα μπορούσαμε εμείς να του συμπεριφερθούμε έτσι; Τιμάται όμως με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς - ό,τι αυτός θα κάνει, αυτός ο ίδιος θα αναγνωριστεί από αυτό'. Έναν τέτοιο λοιπόν, Μογκαλλάνα, Διδάσκαλο οι μαθητές προστατεύουν σχετικά με την ηθική· και ένας τέτοιος Διδάσκαλος προσδοκά προστασία από τους μαθητές σχετικά με την ηθική.

«Επιπλέον, Μογκαλλάνα, εδώ κάποιος Διδάσκαλος ενώ δεν έχει αγνό βιοπορισμό, ισχυρίζεται 'έχω αγνό βιοπορισμό', 'ο βιοπορισμός μου είναι αγνός, λαμπερός, αμόλυντος'. Οι μαθητές του τον γνωρίζουν έτσι - 'αυτός ο αξιότιμος Διδάσκαλος ενώ δεν έχει αγνό βιοπορισμό, ισχυρίζεται «έχω αγνό βιοπορισμό», «ο βιοπορισμός μου είναι αγνός, λαμπερός, αμόλυντος»'. Αν όμως εμείς το αναφέρουμε στους λαϊκούς, δεν θα ήταν ευχάριστο σε αυτόν. Αυτό όμως που είναι δυσάρεστο σε αυτόν, πώς δεν θα μπορούσαμε εμείς να του συμπεριφερθούμε έτσι; Τιμάται όμως με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς - ό,τι αυτός θα κάνει, αυτός ο ίδιος θα αναγνωριστεί από αυτό'. Έναν τέτοιο λοιπόν, Μογκαλλάνα, Διδάσκαλο οι μαθητές προστατεύουν σχετικά με τον βιοπορισμό· και ένας τέτοιος Διδάσκαλος προσδοκά προστασία από τους μαθητές σχετικά με τον βιοπορισμό.

«Επιπλέον, Μογκαλλάνα, εδώ κάποιος Διδάσκαλος ενώ δεν έχει αγνή διδαχή της Διδασκαλίας, ισχυρίζεται 'έχω αγνή διδαχή της Διδασκαλίας', 'η διδαχή της Διδασκαλίας μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη'. Οι μαθητές του τον γνωρίζουν έτσι - 'αυτός ο αξιότιμος Διδάσκαλος ενώ δεν έχει αγνή διδαχή της Διδασκαλίας, ισχυρίζεται «έχω αγνή διδαχή της Διδασκαλίας», «η διδαχή της Διδασκαλίας μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη»'. Αν όμως εμείς το αναφέρουμε στους λαϊκούς, δεν

θα ήταν ευχάριστο σε αυτόν. Αυτό όμως που είναι δυσάρεστο σε αυτόν, πώς θα μπορούσαμε εμείς να του συμπεριφερθούμε έτσι; Τιμάται όμως με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς - ό,τι αυτός θα κάνει, αυτός ο ίδιος θα αναγνωριστεί από αυτό'. Έναν τέτοιο λοιπόν, Μογκαλλάνα, Διδάσκαλο οι μαθητές προστατεύουν σχετικά με τη διδαχή της Διδασκαλίας· και ένας τέτοιος Διδάσκαλος προσδοκά προστασία από τους μαθητές σχετικά με τη διδαχή της Διδασκαλίας.

«Επιπλέον, Μογκαλλάνα, εδώ κάποιος Διδάσκαλος με μη αγνή επεξήγηση όντας, διεκδικεί «είμαι με αγνή επεξήγηση», «η επεξήγησή μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη». Οι μαθητές του τον γνωρίζουν έτσι - «αυτός ο αξιότιμος Διδάσκαλος με μη αγνή επεξήγηση όντας, διεκδικεί 'είμαι με αγνή επεξήγηση', 'η επεξήγησή μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη'». Αν όμως εμείς το αναφέρουμε στους λαϊκούς, δεν θα ήταν ευχάριστο σε αυτόν. Αυτό όμως που είναι δυσάρεστο σε αυτόν, πώς θα μπορούσαμε εμείς να του συμπεριφερθούμε έτσι; Τιμάται όμως με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς - ό,τι αυτός θα κάνει, αυτός ο ίδιος θα αναγνωριστεί από αυτό'. Έναν τέτοιο λοιπόν, Μογκαλλάνα, Διδάσκαλο οι μαθητές προστατεύουν ως προς την επεξήγηση· και ένας τέτοιος Διδάσκαλος προσδοκά προστασία από τους μαθητές ως προς την επεξήγηση.

«Επιπλέον, Μογκαλλάνα, εδώ κάποιος Διδάσκαλος με μη αγνή γνώση και ενόραση όντας, διεκδικεί «είμαι με αγνή γνώση και ενόραση», «η γνώση και ενόρασή μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη». Οι μαθητές του τον γνωρίζουν έτσι - «αυτός ο αξιότιμος Διδάσκαλος με μη αγνή γνώση και ενόραση όντας, διεκδικεί 'είμαι με αγνή γνώση και ενόραση', 'η γνώση και ενόρασή μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη'». Αν όμως εμείς το αναφέρουμε στους λαϊκούς, δεν θα ήταν ευχάριστο σε αυτόν. Αυτό όμως που είναι δυσάρεστο σε αυτόν, πώς θα μπορούσαμε εμείς να του συμπεριφερθούμε έτσι; Τιμάται όμως με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς - ό,τι αυτός θα κάνει, αυτός ο ίδιος θα αναγνωριστεί από αυτό'. Έναν τέτοιο λοιπόν, Μογκαλλάνα, Διδάσκαλο οι μαθητές προστατεύουν ως προς τη γνώση και ενόραση· και ένας τέτοιος Διδάσκαλος προσδοκά προστασία από τους μαθητές ως προς τη γνώση και ενόραση». Αυτοί λοιπόν, Μογκαλλάνα, οι πέντε Διδάσκαλοι υπάρχουν στον κόσμο.

«Εγώ όμως, Μογκαλλάνα, με αγνή ηθική όντας, δηλώνω «είμαι με αγνή ηθική», «η ηθική μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη». Και οι μαθητές δεν με προστατεύουν ως προς την ηθική· ούτε εγώ προσδοκώ προστασία από τους μαθητές ως προς την ηθική. Με αγνό βιοπορισμό όντας... κ.λπ... με αγνή διδαχή της Διδασκαλίας όντας... κ.λπ... με αγνή επεξήγηση όντας... κ.λπ... με αγνή γνώση και ενόραση όντας, δηλώνω «είμαι με αγνή γνώση και ενόραση», «η γνώση και ενόρασή μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη». Και οι μαθητές δεν με προστατεύουν ως προς τη γνώση και ενόραση· ούτε εγώ προσδοκώ προστασία από τους μαθητές ως προς τη γνώση και ενόραση».

335. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στην Κοσάμπι όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Ρατζάγκαχα. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Ρατζάγκαχα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Σεβάσμιε κύριε, ο πρίγκιπας Ατζατασάττου πηγαίνει στον Ντεβαντάττα για υπηρεσία πρωί και

βράδυ με πεντακόσια άρματα· και πεντακόσια δοχεία μαγειρεμένου ρυζιού προσφέρονται ως τροφή». «Μην ζηλεύετε, μοναχοί, το υλικό κέρδος, την τιμή και τη φήμη του Ντεβαντάττα. Όσο, μοναχοί, ο πρίγκιπας Ατζατασάττου θα πηγαίνει στον Ντεβαντάττα για υπηρεσία πρωί και βράδυ με πεντακόσια άρματα, και πεντακόσια δοχεία μαγειρεμένου ρυζιού θα προσφέρονται ως τροφή, μόνο χειροτέρευση, μοναχοί, αναμένεται για τον Ντεβαντάττα στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι ανάπτυξη.

«Όπως, μοναχοί, αν έριχναν χολή στη μύτη ενός άγριου σκύλου, έτσι λοιπόν, μοναχοί, εκείνος ο σκύλος θα γινόταν ακόμη πιο άγριος· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όσο ο πρίγκιπας Ατζατασάττου θα πηγαίνει στον Ντεβαντάττα για υπηρεσία πρωί και βράδυ με πεντακόσια άρματα, και πεντακόσια δοχεία μαγειρεμένου ρυζιού θα προσφέρονται ως τροφή, μόνο χειροτέρευση, μοναχοί, αναμένεται για τον Ντεβαντάττα στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι ανάπτυξη.

«Για την καταστροφή του εαυτού του, μοναχοί, εγέρθηκε στον Ντεβαντάττα το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη· για την πτώση του Ντεβαντάττα εγέρθηκε το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη.

«Όπως, μοναχοί, η μπανανιά δίνει καρπό για την καταστροφή του εαυτού της, δίνει καρπό για την πτώση της· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για την καταστροφή του εαυτού του εγέρθηκε στον Ντεβαντάττα το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη· για την πτώση του Ντεβαντάττα εγέρθηκε το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη.

«Όπως, μοναχοί, το μπαμπού δίνει καρπό για την καταστροφή του εαυτού του, δίνει καρπό για την πτώση του· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για την καταστροφή του εαυτού του εγέρθηκε στον Ντεβαντάττα το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη· για την πτώση του Ντεβαντάττα εγέρθηκε το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη.

«Όπως, μοναχοί, το καλάμι δίνει καρπό για την καταστροφή του εαυτού του, δίνει καρπό για την πτώση του· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για την καταστροφή του εαυτού του εγέρθηκε στον Ντεβαντάττα το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη· για την πτώση του Ντεβαντάττα εγέρθηκε το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη.

«Όπως, μοναχοί, η φοράδα του μουλαριού συλλαμβάνει έμβρυο για την καταστροφή του εαυτού της, συλλαμβάνει έμβρυο για την πτώση της· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για την καταστροφή του εαυτού του εγέρθηκε στον Ντεβαντάττα το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη· για την πτώση του Ντεβαντάττα εγέρθηκε το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη».

«Ο καρπός πράγματι σκοτώνει τη μπανανιά, ο καρπός το μπαμπού, ο καρπός το καλάμι·
η τιμή σκοτώνει τον κακό άνθρωπο, όπως το έμβρυο τη φοράδα του μουλαριού».

Τέλος του πρώτου μέρους της απαγγελίας.

2. Δεύτερο μέρος της απαγγελίας

Νομική πράξη ενημέρωσης

336. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος, περιτριγυρισμένος από μια μεγάλη ακολουθία, καθόταν διδάσκοντας τη Διδασκαλία σε μια συνέλευση μαζί με τον βασιλιά. Τότε ο Ντεβαντάττα, αφού σηκώθηκε από τη θέση του, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο: «Γέρος τώρα, σεβάσμιε κύριε, είναι ο Ευλογημένος, ηλικιωμένος, προχωρημένης ηλικίας, έχοντας διανύσει μεγάλη περίοδο, έχοντας φτάσει στο τέλος της ζωής του. Ας ζει άνετα τώρα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος αφοσιωμένος στην ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή· ας μου παραχωρήσει την Κοινότητα των μοναχών. Εγώ θα καθοδηγήσω την Κοινότητα των μοναχών». «Αρκετά, Ντεβαντάττα· μη σου αρέσει να καθοδηγείς την Κοινότητα των μοναχών». Για δεύτερη φορά ο Ντεβαντάττα... κ.λπ... Για τρίτη φορά ο Ντεβαντάττα είπε στον Ευλογημένο: «Γέρος τώρα, σεβάσμιε κύριε, είναι ο Ευλογημένος, ηλικιωμένος, προχωρημένης ηλικίας, έχοντας διανύσει μεγάλη περίοδο, έχοντας φτάσει στο τέλος της ζωής του. Ας ζει άνετα τώρα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος αφοσιωμένος στην ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή· ας μου παραχωρήσει την Κοινότητα των μοναχών. Εγώ θα καθοδηγήσω την Κοινότητα των μοναχών». «Ούτε στον Σαριπούττα και τον Μογκαλλάνα δεν θα παραχωρούσα εγώ, Ντεβαντάττα, την Κοινότητα των μοναχών· πόσο μάλλον σε σένα, ευτελή που τρέφεται με φτυσίματα!» Τότε ο Ντεβαντάττα - «Ο Ευλογημένος με υποτιμά στη συνέλευση μαζί με τον βασιλιά με τον χαρακτηρισμό 'αυτός που τρέφεται με φτυσίματα', ενώ εξυψώνει τον Σαριπούττα και τον Μογκαλλάνα» - θυμωμένος και δυσαρεστημένος, αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Και αυτή ήταν η πρώτη μνησικακία του Ντεβαντάττα προς τον Ευλογημένο.

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Γι' αυτό λοιπόν, μοναχοί, η Κοινότητα ας εκτελέσει νομική πράξη ενημέρωσης για τον Ντεβαντάττα στο Ρατζάγκαχα: 'Στο παρελθόν ο Ντεβαντάττα είχε διαφορετική συμπεριφορά, τώρα έχει διαφορετική συμπεριφορά. Ό,τι κάνει ο Ντεβαντάττα με το σώμα ή με την ομιλία, δεν πρέπει να θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα· μόνο ο Ντεβαντάττα πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος γι' αυτό'. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να γίνει. Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

337. «Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας εκτελέσει νομική πράξη ενημέρωσης για τον Ντεβαντάττα στο Ρατζάγκαχα - 'Στο παρελθόν ο Ντεβαντάττα είχε διαφορετική συμπεριφορά, τώρα έχει διαφορετική συμπεριφορά. Ό,τι κάνει ο Ντεβαντάττα με το σώμα ή με την ομιλία, δεν πρέπει να θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα· μόνο ο Ντεβαντάττα πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος γι' αυτό'. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Η Κοινότητα εκτελεί νομική πράξη ενημέρωσης για τον Ντεβαντάττα στο Ρατζάγκαχα - 'Στο παρελθόν ο Ντεβαντάττα είχε διαφορετική συμπεριφορά, τώρα έχει διαφορετική συμπεριφορά. Ό,τι κάνει ο Ντεβαντάττα με το σώμα ή με την ομιλία, δεν πρέπει να θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα· μόνο ο Ντεβαντάττα πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος γι' αυτό'. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την εκτέλεση της νομικής πράξης ενημέρωσης για τον Ντεβαντάττα στο Ρατζάγκαχα - 'Στο

παρελθόν ο Ντεβαντάττα είχε διαφορετική συμπεριφορά, τώρα έχει διαφορετική συμπεριφορά, ό,τι κάνει ο Ντεβαντάττα με το σώμα ή με την ομιλία, δεν πρέπει να θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα· μόνο ο Ντεβαντάττα πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος γι' αυτό - αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Εκτελέστηκε από την Κοινότητα η νομική πράξη ενημέρωσης για τον Ντεβαντάττα στο Ρατζάγκαχα - 'Στο παρελθόν ο Ντεβαντάττα είχε διαφορετική συμπεριφορά, τώρα έχει διαφορετική συμπεριφορά. Ό,τι κάνει ο Ντεβαντάττα με το σώμα ή με την ομιλία, δεν πρέπει να θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα· μόνο ο Ντεβαντάττα πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος γι' αυτό'. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

338. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Τότε λοιπόν εσύ, Σαριπούττα, ενημέρωσε για τον Ντεβαντάττα στο Ρατζάγκαχα». «Στο παρελθόν από εμένα, σεβάσμιε κύριε, επαινέθηκε ο Ντεβαντάττα στο Ρατζάγκαχα: 'Ο γιος της Γκόντι έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, ο γιος της Γκόντι έχει μεγάλη επιρροή'. Πώς, σεβάσμιε κύριε, να ενημερώσω για τον Ντεβαντάττα στο Ρατζάγκαχα;» «Δεν είναι αλήθεια ότι από σένα, Σαριπούττα, επαινέθηκε ο Ντεβαντάττα στο Ρατζάγκαχα σύμφωνα με την πραγματικότητα: 'Ο γιος της Γκόντι έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, ο γιος της Γκόντι έχει μεγάλη επιρροή';» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο κι εσύ, Σαριπούττα, ενημέρωσε για τον Ντεβαντάττα στο Ρατζάγκαχα σύμφωνα με την πραγματικότητα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Σαριπούττα στον Ευλογημένο.

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Γι' αυτό λοιπόν, μοναχοί, η Κοινότητα ας εγκρίνει τον Σαριπούττα να ενημερώσει για τον Ντεβαντάττα στο Ρατζάγκαχα: 'Στο παρελθόν ο Ντεβαντάττα είχε διαφορετική συμπεριφορά, τώρα έχει διαφορετική συμπεριφορά. Ό,τι κάνει ο Ντεβαντάττα με το σώμα ή με την ομιλία, δεν πρέπει να θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα· μόνο ο Ντεβαντάττα πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος γι' αυτό'. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να εγκριθεί. Πρώτα πρέπει να ζητηθεί από τον Σαριπούττα. Αφού ζητηθεί, ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας εγκρίνει τον σεβάσμιο Σαριπούττα να ενημερώσει για τον Ντεβαντάττα στο Ρατζάγκαχα: 'Στο παρελθόν ο Ντεβαντάττα είχε διαφορετική συμπεριφορά, τώρα έχει διαφορετική συμπεριφορά. Ό,τι κάνει ο Ντεβαντάττα με το σώμα ή με την ομιλία, δεν πρέπει να θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα· μόνο ο Ντεβαντάττα πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος γι' αυτό'. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Η Κοινότητα εγκρίνει τον σεβάσμιο Σαριπούττα να ενημερώσει για τον Ντεβαντάττα στο Ρατζάγκαχα: 'Στο παρελθόν ο Ντεβαντάττα είχε διαφορετική συμπεριφορά, τώρα έχει διαφορετική συμπεριφορά, ό,τι κάνει ο Ντεβαντάττα με το σώμα ή με την ομιλία, δεν πρέπει να θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα· μόνο ο Ντεβαντάττα πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος γι' αυτό'. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την έγκριση του σεβάσμιου Σαριπούττα να ενημερώσει για τον Ντεβαντάττα στο Ρατζάγκαχα:

‘Στο παρελθόν ο Ντεβαντάττα είχε διαφορετική συμπεριφορά, τώρα έχει διαφορετική συμπεριφορά, ό,τι κάνει ο Ντεβαντάττα με το σώμα ή με την ομιλία, δεν πρέπει να θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα· μόνο ο Ντεβαντάττα πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος γι’ αυτό’ - αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Εγκρίθηκε από την Κοινότητα ο σεβάσμιος Σαριπούττα να ανακοινώσει τον Ντεβαντάττα στη Ρατζάγκαχα - ‘Στο παρελθόν ο Ντεβαντάττα είχε διαφορετική συμπεριφορά, τώρα έχει διαφορετική συμπεριφορά. Ό,τι κάνει ο Ντεβαντάττα με το σώμα ή με την ομιλία, δεν πρέπει να θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα· μόνο ο Ντεβαντάττα πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος γι’ αυτό’. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

Και ο εγκεκριμένος σεβάσμιος Σαριπούττα μαζί με πολλούς μοναχούς, αφού μπήκε στη Ρατζάγκαχα, ανακοίνωσε τον Ντεβαντάττα στη Ρατζάγκαχα - ‘Στο παρελθόν ο Ντεβαντάττα είχε διαφορετική συμπεριφορά, τώρα έχει διαφορετική συμπεριφορά. Ό,τι κάνει ο Ντεβαντάττα με το σώμα ή με την ομιλία, δεν πρέπει να θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα· μόνο ο Ντεβαντάττα πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος γι’ αυτό». Εκεί εκείνοι οι άνθρωποι που ήταν άπιστοι, χωρίς πεποίθηση, με κακή νοημοσύνη, αυτοί είπαν έτσι: «Φθονεροί είναι αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, φθονούν το υλικό κέρδος και την τιμή του Ντεβαντάττα». Εκείνοι όμως οι άνθρωποι που είχαν πίστη, είχαν πεποίθηση, ήταν σοφοί, έμπειροι, με ανώτερη νοημοσύνη, αυτοί είπαν έτσι: «Αυτό δεν θα είναι ασήμαντο, με τον τρόπο που ο Ευλογημένος κάνει να ανακοινωθεί ο Ντεβαντάττα στη Ρατζάγκαχα».

Η ιστορία του πρίγκιπα Ατζατασάττου

339. Τότε ο Ντεβαντάττα πήγε εκεί όπου ήταν ο πρίγκιπας Ατζατασάττου· αφού πλησίασε, είπε στον πρίγκιπα Ατζατασάττου: «Στο παρελθόν πράγματι, πρίγκιπα, οι άνθρωποι ήταν μακρόβιοι, τώρα είναι βραχύβιοι. Είναι δυνατόν εσύ ενώ είσαι ακόμα πρίγκιπας να πεθάνεις. Γι’ αυτό λοιπόν εσύ, πρίγκιπα, αφού σκοτώσεις τον πατέρα σου, γίνε βασιλιάς. Εγώ αφού σκοτώσω τον Ευλογημένο θα γίνω Βούδας».

Τότε ο πρίγκιπας Ατζατασάττου - ο κύριος Ντεβαντάττα έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή, ας γνωρίζει ο κύριος Ντεβαντάττα - αφού έδεσε μαχαίρι στον μηρό του, κατά τη διάρκεια της ημέρας φοβισμένος, ανήσυχος, καχύποπτος, τρομαγμένος, μπήκε βιαστικά στο εσωτερικό παλάτι. Οι υπηρέτες μεγάλοι υπουργοί στο εσωτερικό παλάτι είδαν τον πρίγκιπα Ατζατασάττου κατά τη διάρκεια της ημέρας φοβισμένο, ανήσυχος, καχύποπτος, τρομαγμένο να μπαίνει βιαστικά στο εσωτερικό παλάτι· αφού τον είδαν, τον έπιασαν. Αυτοί ψάχνοντας, αφού είδαν το μαχαίρι δεμένο στον μηρό του, είπαν στον πρίγκιπα Ατζατασάττου: «Τι θέλεις να κάνεις, πρίγκιπα;» «Θέλω να σκοτώσω τον πατέρα μου». «Από ποιον παρακινήθηκες;» «Από τον κύριο Ντεβαντάττα». Ορισμένοι μεγάλοι υπουργοί σχημάτισαν αυτή τη γνώμη: «Ο πρίγκιπας πρέπει να θανατωθεί, και ο Ντεβαντάττα, και όλοι οι μοναχοί πρέπει να θανατωθούν». Ορισμένοι μεγάλοι υπουργοί σχημάτισαν αυτή τη γνώμη: «Οι μοναχοί δεν πρέπει να θανατωθούν. Οι μοναχοί δεν έχουν διαπράξει κανένα αδίκημα. Ο πρίγκιπας πρέπει να θανατωθεί, και ο Ντεβαντάττα».

Ορισμένοι μεγάλοι υπουργοί σχημάτισαν αυτή τη γνώμη: «Ούτε ο πρίγκιπας πρέπει να θανατωθεί, ούτε ο Ντεβαντάττα. Οι μοναχοί δεν πρέπει να θανατωθούν. Πρέπει να αναφερθεί στον βασιλιά. Όπως θα πει ο βασιλιάς, έτσι θα κάνουμε».

Τότε εκείνοι οι μεγάλοι υπουργοί, αφού πήραν τον πρίγκιπα Ατζατασάττου, πήγαν εκεί όπου ήταν ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα· αφού πλησίασαν, ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα. «Πώς, αγαπητέ, σχηματίστηκε γνώμη από τους μεγάλους υπουργούς;» «Ορισμένοι, μεγαλειότατε, μεγάλοι υπουργοί σχημάτισαν αυτή τη γνώμη: 'Ο πρίγκιπας πρέπει να θανατωθεί, και ο Ντεβαντάττα, και όλοι οι μοναχοί πρέπει να θανατωθούν'.

Ορισμένοι μεγάλοι υπουργοί σχημάτισαν αυτή τη γνώμη: 'Οι μοναχοί δεν πρέπει να θανατωθούν. Οι μοναχοί δεν έχουν διαπράξει κανένα αδίκημα. Ο πρίγκιπας πρέπει να θανατωθεί, και ο Ντεβαντάττα'. Ορισμένοι μεγάλοι υπουργοί σχημάτισαν αυτή τη γνώμη: 'Ούτε ο πρίγκιπας πρέπει να θανατωθεί, ούτε ο Ντεβαντάττα. Οι μοναχοί δεν πρέπει να θανατωθούν. Πρέπει να αναφερθεί στον βασιλιά. Όπως θα πει ο βασιλιάς, έτσι θα κάνουμε'». «Τι, αγαπητέ, θα κάνει ο Βούδας ή η Διδασκαλία ή η Κοινότητα; Δεν ανακοινώθηκε εκ των προτέρων από τον Ευλογημένο στη Ρατζάγκαχα για τον Ντεβαντάττα: 'Στο παρελθόν ο Ντεβαντάττα είχε διαφορετική συμπεριφορά, τώρα έχει διαφορετική συμπεριφορά. Ό,τι κάνει ο Ντεβαντάττα με το σώμα ή με την ομιλία, δεν πρέπει να θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα· μόνο ο Ντεβαντάττα πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος γι' αυτό';» Εκεί εκείνους τους μεγάλους υπουργούς που σχημάτισαν αυτή τη γνώμη: 'Ο πρίγκιπας πρέπει να θανατωθεί και ο Ντεβαντάττα· και όλοι οι μοναχοί πρέπει να θανατωθούν'· αυτούς τους απέλυσε. Εκείνους τους μεγάλους υπουργούς που σχημάτισαν αυτή τη γνώμη: 'Οι μοναχοί δεν πρέπει να θανατωθούν· οι μοναχοί δεν έχουν διαπράξει κανένα αδίκημα· ο πρίγκιπας πρέπει να θανατωθεί και ο Ντεβαντάττα'· αυτούς τους τοποθέτησε σε χαμηλή θέση. Εκείνους τους μεγάλους υπουργούς που σχημάτισαν αυτή τη γνώμη: 'Ούτε ο πρίγκιπας πρέπει να θανατωθεί, ούτε ο Ντεβαντάττα· οι μοναχοί δεν πρέπει να θανατωθούν· πρέπει να αναφερθεί στον βασιλιά· όπως θα πει ο βασιλιάς, έτσι θα κάνουμε'· αυτούς τους τοποθέτησε σε υψηλή θέση. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα είπε στον πρίγκιπα Ατζατασάττου: «Γιατί εσύ, πρίγκιπα, θέλεις να με σκοτώσεις;» «Ενδιαφέρομαι για τη βασιλεία, μεγαλειότατε». «Αν πράγματι εσύ, πρίγκιπα, ενδιαφέρεσαι για τη βασιλεία, αυτή η βασιλεία είναι δική σου» και παρέδωσε τη βασιλεία στον πρίγκιπα Ατζατασάττου.

Αποστολή δολοφόνων

340. Τότε ο Ντεβαντάττα πήγε εκεί όπου ήταν ο πρίγκιπας Ατζατασάττου· αφού πλησίασε, είπε στον πρίγκιπα Ατζατασάττου: «Διάταξε ανθρώπους, μεγάλε βασιλιά, που θα αφαιρέσουν τη ζωή του ασκητή Γκόταμα». Τότε ο πρίγκιπας Ατζατασάττου διέταξε τους ανθρώπους: «Όπως, αγαπητοί, ο κύριος Ντεβαντάττα είπε, έτσι κάντε». Τότε ο Ντεβαντάττα διέταξε έναν άνθρωπο: «Πήγαινε, φίλε, σε τάδε μέρος διαμένει ο ασκητής Γκόταμα. Αφού του αφαιρέσεις τη ζωή, έλα από αυτόν τον δρόμο». Σε εκείνον τον δρόμο τοποθέτησε δύο ανθρώπους: «Οποιος ένας άνθρωπος έρχεται από αυτόν τον δρόμο, αφού του αφαιρέσετε τη ζωή, ελάτε από αυτόν τον δρόμο». Σε εκείνον τον δρόμο τοποθέτησε τέσσερις ανθρώπους: «Όσοι δύο άνθρωποι έρχονται από αυτόν τον δρόμο, αφού τους αφαιρέσετε τη ζωή, ελάτε από αυτόν τον δρόμο». Σε εκείνον τον δρόμο τοποθέτησε οκτώ ανθρώπους: «Όσοι τέσσερις άνθρωποι

έρχονται από αυτόν τον δρόμο, αφού τους αφαιρέσετε τη ζωή, ελάτε από αυτόν τον δρόμο». Σε εκείνον τον δρόμο τοποθέτησε δεκαέξι ανθρώπους: «Όσοι οκτώ άνθρωποι έρχονται από αυτόν τον δρόμο, αφού τους αφαιρέσετε τη ζωή, ελάτε».

Τότε εκείνος ο ένας άνθρωπος, αφού πήρε σπαθί και ασπίδα, αφού εξοπλίστηκε με τόξο και φαρέτρα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, κοντά στον Ευλογημένο στάθηκε φοβισμένος, ανήσυχος, καχύποπτος, τρομαγμένος, με ακίνητο σώμα. Ο Ευλογημένος είδε εκείνον τον άνθρωπο φοβισμένο, ανήσυχο, καχύποπτο, τρομαγμένο, να στέκεται με ακίνητο σώμα. Αφού τον είδε, είπε σε εκείνον τον άνθρωπο: «Έλα, φίλε, μη φοβάσαι». Τότε εκείνος ο άνθρωπος, αφού έβαλε το σπαθί και την ασπίδα στο πλάι, αφού άφησε κάτω το τόξο και τη φαρέτρα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, αφού έπεσε με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο: «Ένα σφάλμα με κατέλαβε, σεβάσμιε κύριε, σαν αδαή, σαν συγχυσμένο, σαν φαύλο, που ήρθα εδώ με κακόβουλο νου, με δολοφονικό νου. Ας δεχθεί ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, το σφάλμα μου ως σφάλμα, για αυτοσυγκράτηση στο μέλλον». «Πράγματι εσύ, φίλε, ένα σφάλμα σε κατέλαβε σαν αδαή, σαν συγχυσμένο, σαν φαύλο, που ήρθες εδώ με κακόβουλο νου, με δολοφονικό νου. Αλλά επειδή εσύ, φίλε, βλέποντας το σφάλμα ως σφάλμα επανορθώνεις σύμφωνα με τη Διδασκαλία, αυτό το δεχόμαστε από εσένα. Διότι αυτή είναι πρόοδος, φίλε, στη διαγωγή των ευγενών - όταν κάποιος βλέποντας το σφάλμα ως σφάλμα επανορθώνει σύμφωνα με τη Διδασκαλία και επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στο μέλλον».

Τότε ο Ευλογημένος έκανε σε εκείνον τον άνθρωπο μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή - ομιλία για τη δωρεά, ομιλία για την ηθική, ομιλία για τον ευδαιμονικό κόσμο· φανέρωσε τον κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των ηδονών, και το όφελος της απάρνησης. Όταν ο Ευλογημένος κατάλαβε ότι είχε εύκαμπτη συνείδηση, μαλακή συνείδηση, συνείδηση απαλλαγμένη από νοητικά εμπόδια, ανυψωμένη συνείδηση, γαλήνια συνείδηση, τότε φανέρωσε τη διδαχή της Διδασκαλίας που είναι ιδιαίτερη στους Βούδες - τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση, την παύση, την οδό. Όπως ακριβώς ένα καθαρό ύφασμα, απαλλαγμένο από κηλίδες, θα δεχόταν τέλεια τη βαφή· ακριβώς έτσι, σε εκείνον τον άνθρωπο, σε εκείνο ακριβώς το κάθισμα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης. Τότε εκείνος ο άνθρωπος, έχοντας δει τη Διδασκαλία, έχοντας επιτύχει τη Διδασκαλία, έχοντας κατανοήσει τη Διδασκαλία, έχοντας βυθιστεί στη Διδασκαλία, έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχοντας απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση, μη εξαρτώμενος από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε, θαυμάσιο, Σεβάσμιε Κύριε. Όπως, Σεβάσμιε Κύριε, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυριστεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι - 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα' -έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον Ευλογημένο με πολλούς τρόπους. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, καταφεύγω στον Ευλογημένο ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Τότε ο Ευλογημένος είπε σε εκείνον τον άνθρωπο: «Μην πας, φίλε, από αυτόν τον δρόμο, πήγαινε από αυτόν τον δρόμο», και τον αποχαιρέτησε από άλλον δρόμο.

Τότε εκείνοι οι δύο άνθρωποι -γιατί άραγε εκείνος ο ένας άνθρωπος αργεί να έρθει - πηγαίνοντας από την αντίθετη κατεύθυνση είδαν τον Ευλογημένο καθισμένο στη βάση κάποιου δένδρου. Αφού τον είδαν, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Σε αυτούς ο Ευλογημένος έκανε μια σταδιακή ομιλία... κ.λπ... μη εξαρτώμενοι από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπαν στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ...ας μας θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκούς ακολούθους που έχουν καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Τότε ο Ευλογημένος είπε σε εκείνους τους ανθρώπους: «Μην πηγαίνετε, φίλοι, από αυτόν τον δρόμο, πηγαίνετε από αυτόν τον δρόμο», και τους αποχαιρέτησε από άλλον δρόμο.

Τότε εκείνοι οι τέσσερις άνθρωποι... κ.λπ... τότε εκείνοι οι οκτώ άνθρωποι... κ.λπ... τότε εκείνοι οι δεκαέξι άνθρωποι -γιατί άραγε εκείνοι οι οκτώ άνθρωποι αργούν να έρθουν - πηγαίνοντας από την αντίθετη κατεύθυνση είδαν τον Ευλογημένο καθισμένο στη βάση κάποιου δένδρου. Αφού τον είδαν, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Σε αυτούς ο Ευλογημένος έκανε μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή - ομιλία για τη δωρεά... κ.λπ... μη εξαρτώμενοι από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπαν στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ...ας μας θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκούς ακολούθους που έχουν καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Τότε ο Ευλογημένος είπε σε εκείνους τους ανθρώπους: «Μην πηγαίνετε, φίλοι, από αυτόν τον δρόμο, πηγαίνετε από αυτόν τον δρόμο», και τους αποχαιρέτησε από άλλον δρόμο.

Τότε εκείνος ο ένας άνθρωπος πήγε εκεί όπου ήταν ο Ντεβαντάττα· αφού πλησίασε, είπε στον Ντεβαντάττα: «Δεν μπορώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, να αφαιρέσω τη ζωή εκείνου του Ευλογημένου· εκείνος ο Ευλογημένος έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη, έχει μεγάλη επιρροή». «Αρκετά, φίλε· μην αφαιρείς εσύ τη ζωή του ασκητή Γκόταμα. Εγώ ο ίδιος θα αφαιρέσω τη ζωή του ασκητή Γκόταμα».

Πράξη τραυματισμού

341. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος περπατούσε στη σκιά του όρους Γκιτζτζακούτα. Τότε ο Ντεβαντάττα, αφού ανέβηκε στο όρος Γκιτζτζακούτα, έριξε μια μεγάλη πέτρα - «με αυτή θα αφαιρέσω τη ζωή του ασκητή Γκόταμα». Δύο κορυφές βουνού, ερχόμενες μαζί, υποδέχτηκαν εκείνη την πέτρα. Από εκεί ένα θραύσμα, αφού πετάχτηκε, προκάλεσε αιμορραγία στο πόδι του Ευλογημένου. Τότε ο Ευλογημένος, αφού κοίταξε προς τα πάνω, είπε στον Ντεβαντάττα: «Πολλή αξιόμηπτη πράξη παρήχθη από σένα, ανόητε άνθρωπε, αφού εσύ με κακόβουλο νου, με δολοφονικό νου, προκάλεσες αιμορραγία στον Τατχάγκατα». Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Αυτή, μοναχοί, είναι η πρώτη αποτρόπαια πράξη με άμεσο κακό προορισμό που συσσωρεύτηκε από τον Ντεβαντάττα, ότι με κακόβουλο νου, με δολοφονικό νου, προκλήθηκε αιμορραγία στον Τατχάγκατα».

Οι μοναχοί άκουσαν: «Από τον Ντεβαντάττα, λένε, επιχειρήθηκε η δολοφονία του Ευλογημένου». Και εκείνοι οι μοναχοί περπατούσαν ολόγυρα γύρω από την κατοικία του Ευλογημένου, θορυβώδεις με δυνατές φωνές και μεγάλες φωνές, κάνοντας απαγγελία, για την προστασία, την ασφάλεια και τη φύλαξη του Ευλογημένου. Ο Ευλογημένος άκουσε δυνατό θόρυβο, μεγάλο θόρυβο, θόρυβο απαγγελίας. Αφού άκουσε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Τι είναι αυτός ο δυνατός θόρυβος, ο

μεγάλος θόρυβος, ο θόρυβος απαγγελίας, Άναντα;» «Οι μοναχοί, σεβάσμιε κύριε, άκουσαν: 'Από τον Ντεβαντάττα, λένε, επιχειρήθηκε η δολοφονία του Ευλογημένου'. Και εκείνοι, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί περπατούν ολόγυρα γύρω από την κατοικία του Ευλογημένου, θορυβώδεις με δυνατές φωνές και μεγάλες φωνές, κάνοντας απαγγελία, για την προστασία, την ασφάλεια και τη φύλαξη του Ευλογημένου. Αυτός είναι, Ευλογημένε, ο δυνατός θόρυβος, ο μεγάλος θόρυβος, ο θόρυβος απαγγελίας». «Τότε λοιπόν, Άναντα, εκ μέρους μου απευθύνσου σε εκείνους τους μοναχούς: 'Ο Διδάσκαλος καλεί τους σεβάσμιους'». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο και πήγε εκεί όπου ήταν εκείνοι οι μοναχοί· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνους τους μοναχούς: «Ο Διδάσκαλος καλεί τους σεβάσμιους». «Ναι, φίλε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον σεβάσμιο Άναντα και πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Σε εκείνους τους μοναχούς που κάθονταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Αυτό είναι αδύνατον, μοναχοί, δεν υπάρχει δυνατότητα, με επίθεση από άλλον να αφαιρεθεί η ζωή του Τατχάγκατα. Χωρίς επίθεση, μοναχοί, οι Τατχάγκατα επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα.

«Αυτοί οι πέντε, μοναχοί, Διδάσκαλοι υπάρχουν στον κόσμο. Ποια πέντε; «Εδώ, μοναχοί, κάποιος Διδάσκαλος ενώ δεν έχει αγνή ηθική, ισχυρίζεται 'έχω αγνή ηθική', 'η ηθική μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη'. Οι μαθητές του τον γνωρίζουν έτσι - 'αυτός ο αξιότιμος Διδάσκαλος ενώ δεν έχει αγνή ηθική, ισχυρίζεται «έχω αγνή ηθική», «η ηθική μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη'». Αν όμως εμείς το αναφέρουμε στους λαϊκούς, δεν θα ήταν ευχάριστο σε αυτόν. Αυτό όμως που είναι δυσάρεστο σε αυτόν, πώς θα μπορούσαμε εμείς να του συμπεριφερθούμε έτσι; Τιμάται όμως με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς - ό,τι αυτός θα κάνει, αυτός ο ίδιος θα αναγνωριστεί από αυτό'. Έναν τέτοιο λοιπόν, μοναχοί, Διδάσκαλο οι μαθητές προστατεύουν σχετικά με την ηθική· και ένας τέτοιος Διδάσκαλος προσδοκά προστασία από τους μαθητές σχετικά με την ηθική.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιος Διδάσκαλος με μη αγνό βιοπορισμό όντας... κ.λπ... με μη αγνή διδαχή της Διδασκαλίας όντας... κ.λπ... με μη αγνή επεξήγηση όντας... κ.λπ... με μη αγνή γνώση και ενόραση όντας, διεκδικεί 'είμαι με αγνή γνώση και ενόραση', 'η γνώση και ενόρασή μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη'. Οι μαθητές του τον γνωρίζουν έτσι - «αυτός ο αξιότιμος Διδάσκαλος με μη αγνή γνώση και ενόραση όντας, διεκδικεί 'είμαι με αγνή γνώση και ενόραση', 'η γνώση και ενόρασή μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη'». Αν όμως εμείς το αναφέρουμε στους λαϊκούς, δεν θα ήταν ευχάριστο σε αυτόν. Αυτό όμως που είναι δυσάρεστο σε αυτόν, πώς δεν θα μπορούσαμε εμείς να του συμπεριφερθούμε έτσι; Τιμάται όμως με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς - ό,τι αυτός θα κάνει, αυτός ο ίδιος θα αναγνωριστεί από αυτό'. Έναν τέτοιο λοιπόν, μοναχοί, Διδάσκαλο οι μαθητές προστατεύουν ως προς τη γνώση και ενόραση· και ένας τέτοιος Διδάσκαλος προσδοκά προστασία από τους μαθητές ως προς τη γνώση και ενόραση. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε Διδάσκαλοι υπάρχουν στον κόσμο. «Εγώ όμως, μοναχοί, με αγνή ηθική όντας, δηλώνω 'είμαι με αγνή ηθική', 'η ηθική μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη'. Και οι μαθητές δεν με προστατεύουν ως προς την ηθική· ούτε εγώ προσδοκώ προστασία από τους μαθητές ως προς την ηθική. Εγώ

όμως, μοναχοί, με αγνό βιοπορισμό όντας... κ.λπ... με αγνή διδαχή της Διδασκαλίας όντας... κ.λπ... με αγνή επεξήγηση όντας... κ.λπ... με αγνή γνώση και ενόραση όντας, δηλώνω 'είμαι με αγνή γνώση και ενόραση', 'η γνώση και ενόρασή μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη', και οι μαθητές δεν με προστατεύουν ως προς τη γνώση και ενόραση, ούτε εγώ προσδοκώ προστασία από τους μαθητές ως προς τη γνώση και ενόραση. «Αυτό είναι αδύνατον, μοναχοί, δεν υπάρχει δυνατότητα, με επίθεση από άλλον να αφαιρεθεί η ζωή του Τατχάγκατα. Χωρίς επίθεση, μοναχοί, οι Τατχάγκατα επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα. Πηγαίνετε εσείς, μοναχοί, ο καθένας στο κατάλυμά του. Δεν χρειάζονται προστασία, μοναχοί, οι Τατχάγκατα».

Αποστολή του Ναλαγκίρι

342. Εκείνη την περίοδο στη Ρατζάγκαχα υπήρχε ένας ελέφαντας ονόματι Νάλαγκίρι, άγριος, ανθρωποκτόνος. Τότε ο Ντεβαντάττα, αφού μπήκε στη Ρατζάγκαχα και πήγε στον στάβλο των ελεφάντων, είπε στους ελεφαντοκόμους: «Εμείς πράγματι, φίλοι, ως συγγενείς του βασιλιά είμαστε ικανοί να τοποθετήσουμε κάποιον χαμηλής θέσης σε υψηλή θέση, και να αυξήσουμε τροφή και μισθό. Γι' αυτό λοιπόν, φίλοι, όταν ο ασκητής Γκόταμα ακολουθήσει αυτόν τον δρόμο, τότε αφού απελευθερώσετε αυτόν τον ελέφαντα Νάλαγκίρι, κατευθύνετέ τον σε αυτόν τον δρόμο». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι ελεφαντοκόμοι στον Ντεβαντάττα. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή μαζί με πολλούς μοναχούς. Τότε ο Ευλογημένος ακολούθησε εκείνον τον δρόμο. Εκείνοι οι ελεφαντοκόμοι είδαν τον Ευλογημένο να έχει ακολουθήσει εκείνον τον δρόμο. Αφού τον είδαν, απελευθέρωσαν τον ελέφαντα Νάλαγκίρι και τον κατεύθυναν σε εκείνον τον δρόμο. Ο ελέφαντας Νάλαγκίρι είδε τον Ευλογημένο να έρχεται από μακριά. Αφού τον είδε, σήκωσε την προβοσκίδα του και με σηκωμένα αυτιά και ουρά όρμησε προς εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος. Εκείνοι οι μοναχοί είδαν τον ελέφαντα Νάλαγκίρι να έρχεται από μακριά. Αφού είδαν τον Ευλογημένο, είπαν: «Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο ελέφαντας Νάλαγκίρι, άγριος, ανθρωποκτόνος, έχει ακολουθήσει αυτόν τον δρόμο. Ας οπισθοχωρήσει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος· ας οπισθοχωρήσει ο Καλότυχος». «Ελάτε, μοναχοί, μη φοβάστε. Αυτό είναι αδύνατον, μοναχοί, δεν υπάρχει δυνατότητα, με επίθεση από άλλον να αφαιρεθεί η ζωή του Τατχάγκατα. Χωρίς επίθεση, μοναχοί, οι Τατχάγκατα επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα». Για δεύτερη φορά εκείνοι οι μοναχοί... κ.λπ... Για τρίτη φορά εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο ελέφαντας Νάλαγκίρι, άγριος, ανθρωποκτόνος, έχει ακολουθήσει αυτόν τον δρόμο. Ας οπισθοχωρήσει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος· ας οπισθοχωρήσει ο Καλότυχος». «Ελάτε, μοναχοί, μη φοβάστε. Αυτό είναι αδύνατον, μοναχοί, δεν υπάρχει δυνατότητα, με επίθεση από άλλον να αφαιρεθεί η ζωή του Τατχάγκατα. Χωρίς επίθεση, μοναχοί, οι Τατχάγκατα επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα».

Εκείνη την περίοδο οι άνθρωποι είχαν ανέβει και κάθονταν σε μέγαρα, σε σπίτια με επίπεδη στέγη και σε στέγες. Εκεί εκείνοι οι άνθρωποι που ήταν άπιστοι, χωρίς πεποίθηση, με κακή νοημοσύνη, αυτοί είπαν έτσι: «Ο όμορφος πράγματι μεγάλος ασκητής θα ταλαιπωρηθεί από τον ελέφαντα». Εκείνοι όμως οι άνθρωποι που είχαν πίστη, είχαν πεποίθηση, ήταν σοφοί, έμπειροι, με ανώτερη νοημοσύνη, αυτοί είπαν έτσι: «Σύντομα πράγματι, αγαπητέ, ο ελέφαντας θα συναντήσει τον ελέφαντα». Τότε ο Ευλογημένος διαπέρασε τον ελέφαντα Νάλαγκίρι με νου γεμάτο φιλικότητα. Τότε ο

ελέφαντας Νάλαγκίρι, αγγιγμένος από τον νου γεμάτο φιλικότητα του Ευλογημένου, αφού κατέβασε την προβοσκίδα, πλησίασε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, στάθηκε μπροστά στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος, χαϊδεύοντας με το δεξί χέρι το μέτωπο του ελέφαντα Νάλαγκίρι, απευθύνθηκε στον ελέφαντα Νάλαγκίρι με αυτούς τους στίχους:

«Μην, χαυλιοδοντωτέ, επιτίθεσαι στον ελέφαντα, διότι οδυνηρή,
χαυλιοδοντωτέ, είναι η επίθεση στον ελέφαντα·
διότι δεν υπάρχει, χαυλιοδοντωτέ, καλός προορισμός για αυτόν που σκοτώνει
τον ελέφαντα, από εδώ και πέρα.

Μήτε ματαιότητα μήτε αμέλεια, διότι οι αμελείς δεν πηγαίνουν σε καλό
προορισμό·
εσύ μόνο έτσι θα πράξεις, ώστε εσύ να πας σε καλό προορισμό».

Τότε ο ελέφαντας Νάλαγκίρι, αφού πήρε με την προβοσκίδα τη σκόνη από τα πόδια του Ευλογημένου και την έριξε στην κορυφή του κεφαλιού του, οπισθοχώρησε με το πρόσωπο στραμμένο προς τα εμπρός, μέχρι που έχασε τον Ευλογημένο από τα μάτια του. Τότε ο ελέφαντας Νάλαγκίρι, αφού πήγε στον στάβλο των ελεφάντων, στάθηκε στη θέση του. Και έτσι δαμασμένος έγινε ο ελέφαντας Νάλαγκίρι. Εκείνη την περίοδο οι άνθρωποι τραγουδούσαν αυτόν τον στίχο:

«Μερικοί δαμάζουν με ραβδί, με βούκεντρα και με μαστίγια·
χωρίς ραβδί, χωρίς όπλο, ο ελέφαντας δαμάστηκε από τον μεγάλο σοφό».

Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πόσο κακός είναι αυτός ο Ντεβαντάττα, πόσο ανόητος, που προσπάθησε να δολοφονήσει τον ασκητή Γκόταμα που έχει τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη, τόσο μεγάλη επιρροή». Το υλικό κέρδος και η τιμή του Ντεβαντάττα παρήκμασαν. Και το υλικό κέρδος και η τιμή του Ευλογημένου αυξήθηκαν.

Πραγματεία για την αίτηση πέντε θεμάτων

343. Εκείνη την περίοδο ο Ντεβαντάττα, που είχε ξεπέσει από το υλικό κέρδος και την τιμή, μαζί με την ακολουθία του, αφού ζητούσε επανειλημμένα στις οικογένειες, έτρωγε. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκκα, αφού ζητούν επανειλημμένα στις οικογένειες, θα τρώνε! Σε ποιον το τέλειο δεν είναι ευχάριστο, σε ποιον το νόστιμο δεν αρέσει;» Οι μοναχοί άκουσαν εκείνους τους ανθρώπους που παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν. Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες... κ.λπ... παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν ο Ντεβαντάττα μαζί με την ακολουθία του, αφού ζητάει επανειλημμένα στις οικογένειες, θα τρώει;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν ότι εσύ, Ντεβαντάττα, μαζί με την ακολουθία σου, αφού ζητάς επανειλημμένα στις οικογένειες, τρως;» «Αλήθεια, Ευλογημένε»... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Γι' αυτό λοιπόν, μοναχοί, θα θεσπίσω το γεύμα τριών στις οικογένειες για τους μοναχούς λαμβάνοντας υπόψη τρεις λόγους - για την αναίρεση των ατόμων με κακή συμπεριφορά· για την άνετη διαμονή των ευπρεπών μοναχών, για να μη διασπάσουν

αυτοί με κακόβουλες επιθυμίες την Κοινότητα βασιζόμενοι σε μια φατρία· και για τη συμπόνια προς τις οικογένειες. Στο ομαδικό γεύμα πρέπει να αντιμετωπιστεί σύμφωνα με τον κανόνα».

Τότε ο Ντεβαντάττα πήγε εκεί όπου ήταν ο Κοκάλικα, ο Καταμοντακατίσασακα, ο γιος της Κχαντανταβί και ο Σαμουντανταττα· αφού πλησίασε, είπε στον Κοκάλικα, στον Καταμοντακατίσασακα, στον γιο της Κχαντανταβί και στον Σαμουντανταττα: «Ελάτε, φίλοι, ας προκαλέσουμε σχίσμα στην Κοινότητα του ασκητή Γκόταμα, διάρρηξη της ομόνοιας». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Κοκάλικα είπε στον Ντεβαντάττα: «Ο ασκητής Γκόταμα, φίλε, έχει μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή. Πώς θα προκαλέσουμε σχίσμα στην Κοινότητα του ασκητή Γκόταμα, διάρρηξη της ομόνοιας;» «Ελάτε, φίλοι, αφού πλησιάσουμε τον ασκητή Γκόταμα, ας ζητήσουμε πέντε θέματα: 'Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, με πολλούς τρόπους επαινεί τον ολιγαρκή, τον ικανοποιημένο, τον αποσυνδεδεμένο, τον αυστηρά ασκούμενο, τον ευπρεπή, αυτόν που δεν συσσωρεύει, αυτόν που διεγείρει την ενεργητικότητα. Αυτά τα πέντε θέματα, σεβάσμιε κύριε, με πολλούς τρόπους οδηγούν στην ολιγάρκεια, στην ικανοποίηση, στην αποσύνδεση, στην αυστηρή άσκηση, στην ευπρέπεια, στη μη συσσώρευση, στη διεγερση της ενεργητικότητας. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί να είναι δασόβιοι για όλη τη ζωή· όποιος πήγαινε στην άκρη ενός χωριού, σφάλμα θα τον άγγιζε. Να είναι καταναλωτές προσφερόμενης τροφής για όλη τη ζωή· όποιος συναινούσε σε πρόσκληση, σφάλμα θα τον άγγιζε. Να φορούν χιτώνες από κουρέλια για όλη τη ζωή· όποιος συναινούσε σε χιτώνα δοσμένο από οικοδεσπότη, σφάλμα θα τον άγγιζε. Να διαμένουν στη βάση ενός δένδρου για όλη τη ζωή· όποιος πήγαινε σε στέγη, σφάλμα θα τον άγγιζε. Να μην τρώνε ψάρι και κρέας για όλη τη ζωή· όποιος έτρωγε ψάρι και κρέας, σφάλμα θα τον άγγιζε.' Αυτά τα πέντε θέματα ο ασκητής Γκόταμα δεν θα τα επιτρέψει. Εμείς με αυτά τα πέντε θέματα θα πείσουμε τον κόσμο». «Είναι δυνατόν, φίλε, με αυτά τα πέντε θέματα να προκληθεί σχίσμα στην Κοινότητα του ασκητή Γκόταμα, διάρρηξη της ομόνοιας. Διότι, φίλε, οι άνθρωποι εντυπωσιάζονται από την αυστηρότητα».

Τότε ο Ντεβαντάττα μαζί με την ακολουθία του πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Ντεβαντάττα είπε στον Ευλογημένο: «Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, με πολλούς τρόπους επαινεί τον ολιγαρκή, τον ικανοποιημένο, τον αποσυνδεδεμένο, τον αυστηρά ασκούμενο, τον ευπρεπή, αυτόν που δεν συσσωρεύει, αυτόν που διεγείρει την ενεργητικότητα. Αυτά τα πέντε θέματα, σεβάσμιε κύριε, με πολλούς τρόπους οδηγούν στην ολιγάρκεια, στην ικανοποίηση, στην αποσύνδεση, στην αυστηρή άσκηση, στην ευπρέπεια, στη μη συσσώρευση, στη διεγερση της ενεργητικότητας. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί να είναι δασόβιοι για όλη τη ζωή· όποιος πήγαινε στην άκρη ενός χωριού, σφάλμα θα τον άγγιζε. Να είναι καταναλωτές προσφερόμενης τροφής για όλη τη ζωή· όποιος συναινούσε σε πρόσκληση, σφάλμα θα τον άγγιζε. Να φορούν χιτώνες από κουρέλια για όλη τη ζωή· όποιος συναινούσε σε χιτώνα δοσμένο από οικοδεσπότη, σφάλμα θα τον άγγιζε. Να διαμένουν στη βάση ενός δένδρου για όλη τη ζωή· όποιος πήγαινε σε στέγη, σφάλμα θα τον άγγιζε. Να μην τρώνε ψάρι και κρέας για όλη τη ζωή· όποιος έτρωγε ψάρι και κρέας, σφάλμα θα τον άγγιζε». «Αρκετά, Ντεβαντάττα. Όποιος επιθυμεί, ας είναι δασόβιος· όποιος επιθυμεί, ας διαμένει κοντά σε χωριό. Όποιος επιθυμεί, ας είναι καταναλωτής προσφερόμενης τροφής· όποιος επιθυμεί, ας συναινεί σε πρόσκληση. Όποιος επιθυμεί, ας φορεί χιτώνες από κουρέλια· όποιος επιθυμεί, ας συναινεί σε χιτώνα δοσμένο από

οικοδεσπότη. Για οκτώ μήνες, Ντεβαντάττα, έχω επιτρέψει το κατάλυμα στη βάση ενός δένδρου· και το τριπλά καθαρό ψάρι και κρέας -που δεν έχει ιδωθεί, δεν έχει ακουστεί, δεν έχει υποπτευθεί». Τότε ο Ντεβαντάττα - «ο Ευλογημένος δεν επιτρέπει αυτά τα πέντε θέματα» - χαρούμενος και ενθουσιασμένος, μαζί με την ακολουθία του, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε.

Τότε ο Ντεβαντάττα μαζί με την ακολουθία του, αφού μπήκε στη Ρατζάγκαχα, ενημέρωσε τον κόσμο με πέντε θέματα: «Εμείς, φίλοι, αφού πλησιάσαμε τον ασκητή Γκόταμα, ζητήσαμε πέντε θέματα: 'Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, με πολλούς τρόπους επαινεί τον ολιγαρκή... κ.λπ... αυτόν που διεγείρει την ενεργητικότητα. Αυτά τα πέντε θέματα, σεβάσμιε κύριε, με πολλούς τρόπους οδηγούν στην ολιγαρκεία... κ.λπ... στη διεύερση της ενεργητικότητας. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί να είναι δασόβιοι για όλη τη ζωή· όποιος πήγαινε στην άκρη ενός χωριού, σφάλμα θα τον άγγιζε... κ.λπ... να μην τρώνε ψάρι και κρέας για όλη τη ζωή· όποιος έτρωγε ψάρι και κρέας, σφάλμα θα τον άγγιζε.' Αυτά τα πέντε θέματα ο ασκητής Γκόταμα δεν τα επιτρέπει. Εμείς με αυτά τα πέντε θέματα, αφού τα αναλάβουμε, θα ζούμε».

Εκεί εκείνοι οι άνθρωποι που ήταν άπιστοι, χωρίς πεποίθηση, με κακή νοημοσύνη, αυτοί είπαν έτσι: «Αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκκα, είναι αυστηρά ασκούμενοι, με τρόπο ζωής αποσύνδεσης. Ο ασκητής Γκόταμα όμως επιδίδεται στην πολυτέλεια, προτίθεται για πολυτέλεια». Εκείνοι όμως οι άνθρωποι που είχαν πίστη, είχαν πεποίθηση, ήταν σοφοί, έμπειροι, με ανώτερη νοημοσύνη, αυτοί παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν ο Ντεβαντάττα θα προσπαθήσει για σχίσμα στην Κοινότητα του Ευλογημένου, για διάρρηξη της ομόνοιας;» Οι μοναχοί άκουσαν εκείνους τους ανθρώπους που παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν. Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες... κ.λπ... παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν ο Ντεβαντάττα θα προσπαθήσει για σχίσμα στην Κοινότητα, για διάρρηξη της ομόνοιας;» Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν ότι εσύ, Ντεβαντάττα, προσπαθείς για σχίσμα στην Κοινότητα, για διάρρηξη της ομόνοιας;» «Αλήθεια, Ευλογημένε». «Αρκετά, Ντεβαντάττα. Μη σου αρέσει το σχίσμα στην Κοινότητα. Σοβαρό είναι, Ντεβαντάττα, το σχίσμα στην Κοινότητα. Όποιος, Ντεβαντάττα, διασπά την ενωμένη Κοινότητα, παράγει αμάρτημα που διαρκεί έναν κοσμικό κύκλο, για έναν κοσμικό κύκλο καίγεται στην κόλαση. Όποιος όμως, Ντεβαντάττα, ενώνει τη διασπασμένη Κοινότητα, παράγει υπέροχη αξιέπαινη πράξη, για έναν κοσμικό κύκλο χαίρεται στον ευδαιμονικό κόσμο. Αρκετά, Ντεβαντάττα. Μη σου αρέσει το σχίσμα στην Κοινότητα. Σοβαρό είναι, Ντεβαντάττα, το σχίσμα στην Κοινότητα».

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή. Ο Ντεβαντάττα είδε τον σεβάσμιο Άναντα να περιφέρεται στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή. Αφού τον είδε, πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Άναντα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Από σήμερα και στο εξής, φίλε Άναντα, θα τελώ την τελετή τήρησης των κανόνων και τις νομικές πράξεις της Κοινότητας χωριστά από τον Ευλογημένο και χωριστά από την κοινότητα μοναχών».

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού περπάτησε στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη

τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, αφού ντύθηκα την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρα το κύπελλο και τους χιτώνες μου, μπήκα στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή. Με είδε, σεβάσμιε κύριε, ο Ντεβαντάττα να περιφέρομαι στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή. Αφού με είδε, ήρθε εκεί όπου ήμουν εγώ· αφού πλησίασε, μου είπε: 'Από σήμερα και στο εξής, φίλε Άναντα, θα τελώ την τελετή τήρησης των κανόνων και τις νομικές πράξεις της Κοινότητας χωριστά από τον Ευλογημένο και χωριστά από την κοινότητα μοναχών'. Από σήμερα και στο εξής, σεβάσμιε κύριε, ο Ντεβαντάττα θα διασπάσει την Κοινότητα». Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Εύκολο είναι για τον καλό το καλό, το καλό για τον κακό είναι δύσκολο·
Το κακό για τον κακό είναι εύκολο, το κακό για τους ευγενείς είναι δύσκολο».

Τέλος του δεύτερου μέρους της απαγγελίας.

3. Τρίτο μέρος της απαγγελίας

Πραγματεία για το σχίσμα στην Κοινότητα

344. Τότε ο Ντεβαντάττα, την ημέρα της τήρησης των κανόνων, αφού σηκώθηκε από τη θέση του, πήρε ψηφοδέλτιο: «Εμείς, φίλοι, αφού πλησιάσαμε τον ασκητή Γκόταμα, ζητήσαμε πέντε θέματα: 'Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, με πολλούς τρόπους επαινεί τον ολιγαρκή... κ.λπ... αυτόν που διεγείρει την ενεργητικότητα. Αυτά τα πέντε θέματα, σεβάσμιε κύριε, με πολλούς τρόπους οδηγούν στην ολιγαρκεία... κ.λπ... στη διέγερση της ενεργητικότητας. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί να είναι δασόβιοι για όλη τη ζωή· όποιος πήγαινε στην άκρη ενός χωριού, σφάλμα θα τον άγγιζε... κ.λπ... να μην τρώνε ψάρι και κρέας για όλη τη ζωή· όποιος έτρωγε ψάρι και κρέας, σφάλμα θα τον άγγιζε.' Αυτά τα πέντε θέματα ο ασκητής Γκόταμα δεν τα επιτρέπει. Εμείς με αυτά τα πέντε θέματα, αφού τα αναλάβουμε, θα ζούμε. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται αυτά τα πέντε θέματα, αυτός ας πάρει ψηφοδέλτιο».

Εκείνη την περίοδο περίπου πεντακόσιοι μοναχοί Βατζτζιπούττακα της Βεσάλι ήταν νεότεροι και δεν γνώριζαν τι έχει θεσπιστεί. Σε αυτούς - «αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου» - πήραν ψηφοδέλτιο. Τότε ο Ντεβαντάττα, αφού διέσπασε την Κοινότητα, παίρνοντας περίπου πεντακόσιους μοναχούς, αναχώρησε προς το Γκαγιάσισα. Τότε ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον Ευλογημένο: «Ο Ντεβαντάττα, σεβάσμιε κύριε, αφού διέσπασε την Κοινότητα, παίρνοντας περίπου πεντακόσιους μοναχούς, αναχώρησε προς το Γκαγιάσισα». «Δεν θα υπάρχει λοιπόν, Σαριπούττα, συμπόνια σε εσάς για εκείνους τους νέους μοναχούς; Πηγαίνετε εσείς, Σαριπούττα, πριν εκείνοι οι μοναχοί φτάσουν σε συμφορά και καταστροφή». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα στον Ευλογημένο και αφού σηκώθηκαν από τη θέση τους, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθαν κρατώντας τον στα δεξιά τους και πήγαν προς το Γκαγιάσισα.

Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός στεκόταν κλαίγοντας όχι μακριά από τον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος είπε σε εκείνον τον μοναχό: «Γιατί εσύ, μοναχέ, κλαίς;» «Και εκείνοι, σεβάσμιε κύριε, οι κορυφαίοι μαθητές του Ευλογημένου, ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα, και αυτοί πηγαίνουν κοντά στον Ντεβαντάττα, ευχαριστημένοι με τη διδασκαλία του Ντεβαντάττα». «Αυτό είναι αδύνατον, μοναχέ, δεν υπάρχει δυνατότητα, ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα να ευχαριστηθούν με τη διδασκαλία του Ντεβαντάττα· αλλά αυτοί πήγαν για την πειθώ των μοναχών».

345. Εκείνη την περίοδο ο Ντεβαντάττα, περιτριγυρισμένος από μια μεγάλη ακολουθία, καθόταν διδάσκοντας τη Διδασκαλία. Ο Ντεβαντάττα είδε τον Σαριπούττα και τον Μογκαλλάνα να έρχονται από μακριά. Αφού τους είδε, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Βλέπετε, μοναχοί, πόσο καλά διδαγμένη είναι η Διδασκαλία μου, αφού ακόμη και εκείνοι οι κορυφαίοι μαθητές του ασκητή Γκόταμα, ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα, και αυτοί έρχονται κοντά μου. Ευχαριστημένοι με τη Διδασκαλία μου». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Κοκάλικα είπε στον Ντεβαντάττα: «Μη, φίλε Ντεβαντάττα, εμπιστεύεσαι τον Σαριπούττα και τον Μογκαλλάνα. Ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα έχουν κακόβουλες επιθυμίες, έχουν υποκύψει σε κακόβουλες επιθυμίες». «Αρκετά, φίλε. Καλώς ήρθαν αυτοί, αφού είναι ευχαριστημένοι με τη Διδασκαλία μου».

Τότε ο Ντεβαντάττα προσκάλεσε τον σεβάσμιο Σαριπούττα με μισό κάθισμα: «Έλα, φίλε Σαριπούττα, κάθισε εδώ». «Αρκετά, φίλε», είπε ο σεβάσμιος Σαριπούττα και αφού πήρε κάποιο άλλο κάθισμα, κάθισε στο πλάι. Και ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, αφού πήρε κάποιο άλλο κάθισμα, κάθισε στο πλάι. Τότε ο Ντεβαντάττα, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τους μοναχούς με μια ομιλία για τη Διδασκαλία για μεγάλο μέρος της νύχτας, παρακάλεσε τον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Η Κοινότητα των μοναχών, φίλε Σαριπούττα, είναι απαλλαγμένη από νωθρότητα και υπνηλία. Ας σου έρθει, φίλε Σαριπούττα, μια ομιλία για τη Διδασκαλία προς τους μοναχούς· η πλάτη μου πονάει, θα την τεντώσω». «Ναι, φίλε», απάντησε ο σεβάσμιος Σαριπούττα στον Ντεβαντάττα. Τότε ο Ντεβαντάττα, αφού έστρωσε τον διπλό χιτώνα διπλωμένο στα τέσσερα, ξάπλωσε στη δεξιά πλευρά. Σε αυτόν τον κουρασμένο, επιλήσμονα, χωρίς πλήρη επίγνωση, σε μια στιγμή ήρθε ο ύπνος.

Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα πρότρεψε και καθοδήγησε τους μοναχούς με μια ομιλία για τη Διδασκαλία μέσω της οδηγίας του θαύματος της διάγνωσης. Ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα πρότρεψε και καθοδήγησε τους μοναχούς με μια ομιλία για τη Διδασκαλία μέσω της οδηγίας του θαύματος της υπερφυσικής δύναμης. Τότε σε εκείνους τους μοναχούς, καθώς προτρέπονταν και καθοδηγούνταν από τον σεβάσμιο Σαριπούττα μέσω της οδηγίας του θαύματος της διάγνωσης και από τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα μέσω της οδηγίας του θαύματος της υπερφυσικής δύναμης, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης.

Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα απευθύνθηκε στους μοναχούς - «Ας πάμε, φίλοι, κοντά στον Ευλογημένο. Όποιος είναι ευχαριστημένος με τη Διδασκαλία εκείνου του Ευλογημένου, ας έρθει». Τότε ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα, παίρνοντας εκείνους τους πεντακόσιους μοναχούς, πήγαν εκεί όπου ήταν το Άλσος των Μπαμπού. Τότε ο Κοκάλικα ξύπνησε τον Ντεβαντάττα: «Σήκω, φίλε Ντεβαντάττα, οι μοναχοί σου πάρθηκαν από τον Σαριπούττα και τον Μογκαλλάνα. Δεν σου είπα εγώ, φίλε Ντεβαντάττα: 'Μη, φίλε Ντεβαντάττα, εμπιστεύεσαι τον Σαριπούττα και τον

Μογκαλλάνα. Ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα έχουν κακόβουλες επιθυμίες, έχουν υποκύψει σε κακόβουλες επιθυμίες';» Τότε στον Ντεβαντάττα, εκεί ακριβώς, ζεστό αίμα ανέβλυσε από το στόμα.

Τότε ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον Ευλογημένο: «Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί που ακολούθησαν τον διασπαστή να λάβουν πάλι πλήρη χειροτονία». «Αρκετά, Σαριπούττα. Μη σου αρέσει η εκ νέου πλήρης χειροτονία των μοναχών που ακολούθησαν τον διασπαστή. Τότε λοιπόν εσύ, Σαριπούττα, κάνε τους μοναχούς που ακολούθησαν τον διασπαστή να εξομολογηθούν το σοβαρό παράπτωμα. Πώς όμως, Σαριπούττα, συμπεριφέρθηκε ο Ντεβαντάττα;» «Όπως ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τους μοναχούς με μια ομιλία για τη Διδασκαλία για μεγάλο μέρος της νύχτας, με παρακαλεί: 'Η Κοινότητα μοναχών, Σαριπούττα, είναι απαλλαγμένη από νωθρότητα και υπνηλία· ας σου έρθει, Σαριπούττα, μια ομιλία για τη Διδασκαλία προς τους μοναχούς· η πλάτη μου πονάει, θα την τεντώσω', ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, συμπεριφέρθηκε ο Ντεβαντάττα».

346. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, σε μια δασική περιοχή υπήρχε μια μεγάλη λίμνη. Ελέφαντες ζούσαν κοντά σε αυτήν. Αυτοί, αφού έμπαιναν σε εκείνη τη λίμνη, αφού έβγαζαν με την προβοσκίδα τους ρίζες λωτού και στελέχη, αφού τα έπλεναν καλά, αφού τα μασούσαν χωρίς λάσπη, τα κατάπιναν. Αυτό ήταν για αυτούς προς ομορφιά και προς δύναμη. Και εξαιτίας αυτού δεν αντιμετώπιζαν θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο. Αλλά, μοναχοί, τα νεαρά ελεφαντάκια, μιμούμενα εκείνους τους μεγάλους ελέφαντες. Αυτά, αφού έμπαιναν σε εκείνη τη λίμνη, αφού έβγαζαν με την προβοσκίδα τους ρίζες λωτού και στελέχη, χωρίς να τα πλένουν καλά, αφού τα μασούσαν με λάσπη, τα κατάπιναν. Αυτό δεν ήταν για αυτά ούτε προς ομορφιά ούτε προς δύναμη. Και εξαιτίας αυτού αντιμετώπιζαν θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ο Ντεβαντάττα μιμούμενος εμένα, ο άθλιος, θα πεθάνει».

«Του μεγάλου ελέφαντα που σκάβει τη γη, που τρώει ρίζα λωτού, που αγγυρνεί στα ποτάμια·
Σαν ελεφαντάκι που καταβρόχθισε λάσπη, μιμούμενος εμένα, ο άθλιος, θα πεθάνει».

347. «Προικισμένος με οκτώ ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι κατάλληλος να αναλάβει αγγελιαφορικό καθήκον. Με ποιες οκτώ; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αυτός που ακούει και αυτός που κάνει να ακούσουν, αυτός που μαθαίνει και αυτός που συγκρατεί, αυτός που κατανοεί και αυτός που κάνει να κατανοήσουν, και είναι επιδέξιος ως προς το συνάρτητο και το ασυνάρτητο, και δεν είναι υποκινητής διαμάχης - με αυτές τις οκτώ ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι κατάλληλος να αναλάβει αγγελιαφορικό καθήκον.

«Προικισμένος με οκτώ ιδιότητες, μοναχοί, ο Σαριπούττα είναι κατάλληλος να αναλάβει αγγελιαφορικό καθήκον. Με ποιες οκτώ; Εδώ, μοναχοί, ο Σαριπούττα είναι αυτός που ακούει και αυτός που κάνει να ακούσουν, αυτός που μαθαίνει και αυτός που συγκρατεί, αυτός που κατανοεί και αυτός που κάνει να κατανοήσουν, και είναι

επιδέξιος ως προς το συνάρτητο και το ασυνάρτητο, και δεν είναι υποκινητής διαμάχης - με αυτές τις οκτώ ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο Σαριπούττα είναι κατάλληλος να αναλάβει αγγελιαφορικό καθήκον».

«Αυτός που πράγματι δεν τρέμει φτάνοντας σε συνέλευση με σκληρούς ομιλητές·
και δεν παραλείπει τον λόγο, και δεν συγκαλύπτει το μήνυμα.

«Και χωρίς αμφιβολία εξηγεί, και ερωτηθείς δεν θυμώνει·
αυτός πράγματι ο τέτοιος μοναχός, είναι κατάλληλος να αναλάβει
αγγελιαφορικό καθήκον».

348. «Κυριευμένος από οκτώ κακές ιδιότητες, μοναχοί, με κατακυριευμένη συνείδηση, ο Ντεβαντάττα είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση, θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, είναι αθεράπευτος. Με ποιες οκτώ; Κυριευμένος από το υλικό κέρδος, μοναχοί, με κατακυριευμένη συνείδηση, ο Ντεβαντάττα είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση, θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, είναι αθεράπευτος· από την απώλεια, μοναχοί... κ.λπ... από τη φήμη, μοναχοί... κ.λπ... από τη δυσφήμιση, μοναχοί... κ.λπ... από την τιμή, μοναχοί... κ.λπ... από την έλλειψη τιμής, μοναχοί... κ.λπ... από την κακόβουλη επιθυμία, μοναχοί... κ.λπ... κυριευμένος από την κακή φιλία, μοναχοί, με κατακυριευμένη συνείδηση, ο Ντεβαντάττα είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση, θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, είναι αθεράπευτος - με αυτές τις οκτώ κακές ιδιότητες, μοναχοί, κυριευμένος, με κατακυριευμένη συνείδηση, ο Ντεβαντάττα είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση, θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, είναι αθεράπευτος.

349. «Καλώς, μοναχοί, ένας μοναχός να διαμένει υπερβαίνοντας ξανά και ξανά το εγερθέν υλικό κέρδος, την εγερθείσα απώλεια... κ.λπ... την εγερθείσα φήμη... την εγερθείσα κακοφημία... την εγερθείσα τιμή... την εγερθείσα έλλειψη τιμής... την εγερθείσα κακόβουλη επιθυμία... να διαμένει υπερβαίνοντας ξανά και ξανά την εγερθείσα κακή φιλία. Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός λαμβάνοντας υπόψη τον λόγο να διαμένει υπερβαίνοντας ξανά και ξανά το εγερθέν υλικό κέρδος, την εγερθείσα απώλεια... κ.λπ... την εγερθείσα φήμη... την εγερθείσα κακοφημία... την εγερθείσα τιμή... την εγερθείσα έλλειψη τιμής... την εγερθείσα κακόβουλη επιθυμία... να διαμένει υπερβαίνοντας ξανά και ξανά την εγερθείσα κακή φιλία; Επειδή, μοναχοί, αν παρέμενε χωρίς να υπερβαίνει το εγερθέν υλικό κέρδος, θα εγείρονταν νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί· ενώ σε αυτόν που παραμένει υπερβαίνοντας ξανά και ξανά το εγερθέν υλικό κέρδος, έτσι εκείνες οι νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί δεν υπάρχουν. Επειδή, μοναχοί, αν παρέμενε χωρίς να υπερβαίνει την εγερθείσα απώλεια... κ.λπ... την εγερθείσα φήμη... την εγερθείσα κακοφημία... την εγερθείσα τιμή... την εγερθείσα έλλειψη τιμής... την εγερθείσα κακόβουλη επιθυμία... αν παρέμενε χωρίς να υπερβαίνει την εγερθείσα κακή φιλία, θα εγείρονταν νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί· ενώ σε αυτόν που παραμένει υπερβαίνοντας ξανά και ξανά την εγερθείσα κακή φιλία, έτσι εκείνες οι νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί δεν υπάρχουν. Αυτός, μοναχοί, είναι ο λόγος που λαμβάνοντας υπόψη να διαμένει υπερβαίνοντας ξανά και ξανά το εγερθέν υλικό κέρδος, την εγερθείσα απώλεια... κ.λπ... την εγερθείσα φήμη... την εγερθείσα κακοφημία... την εγερθείσα

τιμή... την εγερθείσα έλλειψη τιμής... την εγερθείσα κακόβουλη επιθυμία... να διαμένει υπερβαίνοντας ξανά και ξανά την εγερθείσα κακή φιλία. Γι' αυτό, μοναχοί, 'θα διαμένουμε υπερβαίνοντας ξανά και ξανά το εγερθέν υλικό κέρδος, την εγερθείσα απώλεια... κ.λπ... την εγερθείσα φήμη... την εγερθείσα κακοφημία... την εγερθείσα τιμή... την εγερθείσα έλλειψη τιμής... την εγερθείσα κακόβουλη επιθυμία... θα διαμένουμε υπερβαίνοντας ξανά και ξανά την εγερθείσα κακή φιλία'· έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί.

350. «Κυριευμένος από τρεις κακές ιδιότητες, μοναχοί, με κατακυριευμένη συνείδηση, ο Ντεβαντάττα είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση, θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, είναι αθεράπευτος. Με ποιες τρεις; Κακόβουλη επιθυμία, κακή φιλία, σταμάτησε στη μέση λόγω ενός κατώτερου επιτεύγματος διάκρισης - Με αυτές τις τρεις κακές ιδιότητες, μοναχοί, κυριευμένος, με κατακυριευμένη συνείδηση, ο Ντεβαντάττα είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση, θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, είναι αθεράπευτος».

«Ας μη γίνει ποτέ κανείς στον κόσμο, με κακόβουλες επιθυμίες· αυτό και από αυτό γνωρίζετε, ποιος είναι ο προορισμός αυτών με κακόβουλες επιθυμίες.

«Ως σοφός αναγνωρισμένος, ως αναπτυγμένος εαυτός θεωρημένος· λάμποντας σαν φλόγα με τη φήμη, ως Ντεβαντάττα έχω ακούσει.

«Αυτός ακολουθώντας την αμέλεια, αφού επιτέθηκε στον Τατχάγκατα· στην κόλαση Αβίτσι έφτασε, την τετράθυρη, τη φρικτή.

«Αυτός που προδίδει κάποιον χωρίς μίσος, που δεν κάνει κακόβουλη πράξη· αυτόν ακριβώς το κακό αγγίζει, τον κακόβουλο νου, τον ασεβή.

«Τον ωκεανό με δοχείο δηλητηρίου, όποιος νομίζει ότι θα μολύνει· δεν θα τον μολύνει με αυτό, διότι τρομερός είναι ο ωκεανός ο μεγάλος.

«Ακριβώς έτσι τον Τατχάγκατα, όποιος με κατηγορία βλάπτει· αυτόν που είναι ενωμένος, με γαλήνιο νου, η κατηγορία σε αυτόν δεν προσκολλάται.

«Τέτοιον φίλο ας κάνει, και αυτόν ας συναναστρέφεται ο σοφός· του οποίου ακολουθώντας την οδό ο μοναχός, θα φτάσει στην εξάλειψη του υπαρξιακού πόνου».

Ερωτήσεις του Ουπάλι

351. Τότε ο σεβάσμιος Ουπάλι πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ουπάλι είπε στον Ευλογημένο: «'Διαφωνία στην Κοινότητα, διαφωνία στην Κοινότητα', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Σε ποιο βαθμό άραγε, σεβάσμιε κύριε, υπάρχει διαφωνία στην Κοινότητα, αλλά όχι σχίσμα στην Κοινότητα; Και σε ποιο βαθμό υπάρχει και διαφωνία στην Κοινότητα και σχίσμα στην Κοινότητα;»

«Από τη μία πλευρά, Ουπάλι, είναι ένας, από την άλλη πλευρά δύο, ο τέταρτος διακηρύσσει, κάνει να πάρουν ψηφοδέλτιο - 'αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρτε αυτό, να σας αρέσει αυτό'. Ακόμη κι έτσι, Ουπάλι, υπάρχει διαφωνία στην Κοινότητα, αλλά όχι σχίσμα στην Κοινότητα. Από τη μία πλευρά, Ουπάλι, είναι δύο, από την άλλη πλευρά δύο, ο πέμπτος διακηρύσσει, κάνει να πάρουν ψηφοδέλτιο - 'αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρτε αυτό, να σας αρέσει αυτό'. Ακόμη κι έτσι, Ουπάλι, υπάρχει διαφωνία στην Κοινότητα, αλλά όχι σχίσμα στην Κοινότητα. Από τη μία πλευρά, Ουπάλι, είναι δύο, από την άλλη πλευρά τρεις, ο έκτος διακηρύσσει, κάνει να πάρουν ψηφοδέλτιο - 'αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρτε αυτό, να σας αρέσει αυτό'. Ακόμη κι έτσι, Ουπάλι, υπάρχει διαφωνία στην Κοινότητα, αλλά όχι σχίσμα στην Κοινότητα. Από τη μία πλευρά, Ουπάλι, είναι τρεις, από την άλλη πλευρά τέσσερις, ο όγδοος διακηρύσσει, κάνει να πάρουν ψηφοδέλτιο - 'αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρτε αυτό, να σας αρέσει αυτό'. Ακόμη κι έτσι, Ουπάλι, υπάρχει διαφωνία στην Κοινότητα, αλλά όχι σχίσμα στην Κοινότητα. Από τη μία πλευρά, Ουπάλι, είναι τέσσερις, από την άλλη πλευρά τέσσερις, ο ένατος διακηρύσσει, κάνει να πάρουν ψηφοδέλτιο - 'αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρτε αυτό, να σας αρέσει αυτό'. Έτσι λοιπόν, Ουπάλι, υπάρχει και διαφωνία στην Κοινότητα και σχίσμα στην Κοινότητα. Με εννέα ή, Ουπάλι, με περισσότερους από εννέα υπάρχει και διαφωνία στην Κοινότητα και σχίσμα στην Κοινότητα. Όχι βέβαια, Ουπάλι, μοναχή δεν διασπά την Κοινότητα, αλλά προσπαθεί για σχίσμα· ούτε μαθήτρια υπό εξάσκηση διασπά την Κοινότητα... κ.λπ... ούτε δόκιμος διασπά την Κοινότητα, ούτε δόκιμη διασπά την Κοινότητα, ούτε λαϊκός ακόλουθος διασπά την Κοινότητα, ούτε λαϊκή ακόλουθος διασπά την Κοινότητα, αλλά προσπαθεί για σχίσμα. Μοναχός λοιπόν, Ουπάλι, κανονικός, ανήκων στην ίδια συγκατοικία, στεκόμενος εντός του ίδιου συνόρου, διασπά την Κοινότητα.»

352. «'Σχίσμα στην Κοινότητα, σχίσμα στην Κοινότητα', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Σε ποιο βαθμό άραγε, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα έχει διασπαστεί;»

«Εδώ, Ουπάλι, μοναχοί παρουσιάζουν το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία, το σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, τη μη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή, τη μοναστική διαγωγή ως μη μοναστική διαγωγή, το μη ειπωμένο, το μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως ειπωμένο, εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, το ειπωμένο, το εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως μη ειπωμένο, μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, το μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, το συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, το μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα, το θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα, το μη παράπτωμα ως παράπτωμα, το παράπτωμα ως μη παράπτωμα, το ελαφρύ παράπτωμα ως βαρύ παράπτωμα, το βαρύ παράπτωμα ως ελαφρύ παράπτωμα, το διορθώσιμο παράπτωμα ως αδιόρθωτο παράπτωμα, το αδιόρθωτο παράπτωμα ως διορθώσιμο παράπτωμα,

το χονδρό παράπτωμα ως μη χονδρό παράπτωμα, το μη χονδρό παράπτωμα ως χονδρό παράπτωμα. Αυτοί με αυτά τα δεκαοκτώ θέματα αποσπούν, αποχωρίζουν, τελούν ξεχωριστά την τελετή τήρησης των κανόνων, τελούν ξεχωριστά την τελετή πρόσκλησης για νουθεσία, εκτελούν ξεχωριστά νομική πράξη της Κοινότητας. Σε αυτό το βαθμό, Ουπάλι, η Κοινότητα έχει διασπαστεί».

353. «'Ομοφωνία στην Κοινότητα, ομοφωνία στην Κοινότητα', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Σε ποιο βαθμό άραγε, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα είναι ενωμένη;» «Εδώ, Ουπάλι, μοναχοί παρουσιάζουν το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, το σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία, τη μη μοναστική διαγωγή ως μη μοναστική διαγωγή, τη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή, το μη ειπωμένο, το μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως μη ειπωμένο, μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, το ειπωμένο, το εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως ειπωμένο, εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα, το μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, το συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα, το μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα, το θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα, το μη παράπτωμα ως μη παράπτωμα, το παράπτωμα ως παράπτωμα, το ελαφρύ παράπτωμα ως ελαφρύ παράπτωμα, το βαρύ παράπτωμα ως βαρύ παράπτωμα, το διορθώσιμο παράπτωμα ως διορθώσιμο παράπτωμα, το αδιόρθωτο παράπτωμα ως αδιόρθωτο παράπτωμα, το χονδρό παράπτωμα ως χονδρό παράπτωμα, το μη χονδρό παράπτωμα ως μη χονδρό παράπτωμα. Αυτοί με αυτά τα δεκαοκτώ θέματα δεν αποσπούν, δεν αποχωρίζουν, δεν τελούν ξεχωριστά την τελετή τήρησης των κανόνων, δεν τελούν ξεχωριστά την τελετή πρόσκλησης για νουθεσία, δεν εκτελούν ξεχωριστά νομική πράξη της Κοινότητας. Σε αυτό το βαθμό, Ουπάλι, η Κοινότητα είναι ενωμένη».

354. «Αφού διασπάσει όμως, σεβάσμιε κύριε, την ενωμένη Κοινότητα, τι παράγει αυτός;» «Αφού διασπάσει, Ουπάλι, την ενωμένη Κοινότητα, παράγει αμάρτημα που διαρκεί έναν κοσμικό κύκλο, για έναν κοσμικό κύκλο καίγεται στην κόλαση».

Προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην κόλαση, παραμένοντας για έναν κοσμικό κύκλο, ο σχισματικός·
χαίρεται με τη διχόνοια, εδραιωμένος στο μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία, εκπίπτει από την ελευθερία από τις δεσμεύσεις·
αφού διασπάσει την ενωμένη Κοινότητα, για έναν κοσμικό κύκλο καίγεται στην κόλαση».

«Αφού ενώσει όμως, σεβάσμιε κύριε, τη διασπασμένη Κοινότητα, τι παράγει αυτός;» «Αφού ενώσει, Ουπάλι, τη διασπασμένη Κοινότητα, παράγει υπέροχη αξιέπαινη πράξη, για έναν κοσμικό κύκλο χαίρεται στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Ευτυχία είναι η ομόνοια της Κοινότητας, και η υποστήριξη αυτών που είναι σε ομόνοια·
χαίρεται με την ομόνοια, εδραιωμένος στη Διδασκαλία, δεν εκπίπτει από την ελευθερία από τις δεσμεύσεις·
αφού ενώσει την Κοινότητα, για έναν κοσμικό κύκλο χαίρεται στον ευδαιμονικό κόσμο».

355. «Θα μπορούσε άραγε, σεβάσμιε κύριε, ένας σχισματικός να είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση Νίραγια, να μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, αθεράπευτος;» «Θα μπορούσε, Ουπάλι, ένας σχισματικός να είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση Νίραγια, να μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, αθεράπευτος».

«Θα μπορούσε όμως, σεβάσμιε κύριε, ένας σχισματικός να μην είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, να μην είναι καταδικασμένος στην Κόλαση Νίραγια, να μην μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, να μην είναι αθεράπευτος;» «Θα μπορούσε, Ουπάλι, ένας σχισματικός να μην είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, να μην είναι καταδικασμένος στην Κόλαση Νίραγια, να μην μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, να μην είναι αθεράπευτος».

«Ποιος όμως, σεβάσμιε κύριε, σχισματικός είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση Νίραγια, θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, είναι αθεράπευτος;» «Εδώ, Ουπάλι, ένας μοναχός παρουσιάζει το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία. Σε αυτό έχει άποψη μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία, στο σχίσμα έχει άποψη μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία, διαστρεβλώνοντας την άποψη, διαστρεβλώνοντας την αποδοχή, διαστρεβλώνοντας την προτίμηση, διαστρεβλώνοντας την πρόθεση, διακηρύσσει, κάνει να πάρουν ψηφοδέλτιο - 'αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρτε αυτό, να σας αρέσει αυτό'. Και αυτός λοιπόν, Ουπάλι, ο σχισματικός είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση Νίραγια, θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, είναι αθεράπευτος.

«Επιπλέον, Ουπάλι, ένας μοναχός παρουσιάζει το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία. Σε αυτό έχει άποψη μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία, στο σχίσμα έχει άποψη σύμφωνη με τη Διδασκαλία, διαστρεβλώνοντας την άποψη, διαστρεβλώνοντας την αποδοχή, διαστρεβλώνοντας την προτίμηση, διαστρεβλώνοντας την πρόθεση, διακηρύσσει, κάνει να πάρουν ψηφοδέλτιο - 'αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρτε αυτό, να σας αρέσει αυτό'. Και αυτός λοιπόν, Ουπάλι, ο σχισματικός είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση Νίραγια, θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, είναι αθεράπευτος.

«Επιπλέον, Ουπάλι, ένας μοναχός παρουσιάζει το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία. Σε αυτό έχει άποψη μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία, στο σχίσμα αμφιβάλλει, διαστρεβλώνοντας την άποψη, διαστρεβλώνοντας την αποδοχή, διαστρεβλώνοντας την προτίμηση, διαστρεβλώνοντας την πρόθεση, διακηρύσσει, κάνει να πάρουν ψηφοδέλτιο - 'αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρτε αυτό, να σας αρέσει αυτό'. Και αυτός λοιπόν, Ουπάλι, ο σχισματικός είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση Νίραγια, θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, είναι αθεράπευτος.

«Επιπλέον, Ουπάλι, ένας μοναχός παρουσιάζει το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία. Σε αυτό έχει άποψη σύμφωνη με τη Διδασκαλία, στο σχίσμα έχει άποψη μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία... κ.λπ... (σε αυτό έχει άποψη σύμφωνη με τη Διδασκαλία, στο σχίσμα έχει άποψη σύμφωνη με τη Διδασκαλία). Σε αυτό έχει άποψη σύμφωνη με τη Διδασκαλία, στο σχίσμα αμφιβάλλει. Σε αυτό

αμφιβάλλει, στο σχίσμα έχει άποψη μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία. Σε αυτό αμφιβάλλει, στο σχίσμα έχει άποψη σύμφωνη με τη Διδασκαλία. Σε αυτό αμφιβάλλει, στο σχίσμα αμφιβάλλει, διαστρεβλώνοντας την άποψη, διαστρεβλώνοντας την αποδοχή, διαστρεβλώνοντας την προτίμηση, διαστρεβλώνοντας την πρόθεση, διακηρύσσει, κάνει να πάρουν ψηφοδέλτιο - 'αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρτε αυτό, να σας αρέσει αυτό'. Και αυτός λοιπόν, Ουπάλι, ο σχισματικός είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση Νίραγια, θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, είναι αθεράπευτος.

«Επιπλέον, Ουπάλι, ένας μοναχός παρουσιάζει το σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία... κ.λπ... τη μη μοναστική διαγωγή ως μοναστική διαγωγή παρουσιάζει... τη μοναστική διαγωγή ως μη μοναστική διαγωγή παρουσιάζει... το μη ειπωμένο, το μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως ειπωμένο, εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει... το ειπωμένο, το εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα ως μη ειπωμένο, μη εκφρασμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει... το μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει... το συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη συνηθισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει... το μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει... το θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα ως μη θεσπισμένο από τον Τατχάγκατα παρουσιάζει... το μη παράπτωμα ως παράπτωμα παρουσιάζει... το παράπτωμα ως μη παράπτωμα παρουσιάζει... το ελαφρύ παράπτωμα ως βαρύ παράπτωμα παρουσιάζει... το βαρύ παράπτωμα ως ελαφρύ παράπτωμα παρουσιάζει... το διορθώσιμο παράπτωμα ως αδιόρθωτο παράπτωμα παρουσιάζει... το αδιόρθωτο παράπτωμα ως διορθώσιμο παράπτωμα παρουσιάζει... το χονδρό παράπτωμα ως μη χονδρό παράπτωμα παρουσιάζει... το μη χονδρό παράπτωμα ως χονδρό παράπτωμα παρουσιάζει... σε αυτό έχει άποψη μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία, στο σχίσμα έχει άποψη μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία... κ.λπ... σε αυτό έχει άποψη μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία, στο σχίσμα έχει άποψη σύμφωνη με τη Διδασκαλία... σε αυτό έχει άποψη μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία, στο σχίσμα αμφιβάλλει... σε αυτό έχει άποψη σύμφωνη με τη Διδασκαλία, στο σχίσμα έχει άποψη μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία... (σε αυτό έχει άποψη σύμφωνη με τη Διδασκαλία, στο σχίσμα έχει άποψη σύμφωνη με τη Διδασκαλία)... σε αυτό έχει άποψη σύμφωνη με τη Διδασκαλία, στο σχίσμα αμφιβάλλει... σε αυτό αμφιβάλλει, στο σχίσμα έχει άποψη μη σύμφωνη με τη Διδασκαλία... σε αυτό αμφιβάλλει, στο σχίσμα έχει άποψη σύμφωνη με τη Διδασκαλία... σε αυτό αμφιβάλλει, στο σχίσμα αμφιβάλλει, διαστρεβλώνοντας την άποψη, διαστρεβλώνοντας την αποδοχή, διαστρεβλώνοντας την προτίμηση, διαστρεβλώνοντας την πρόθεση, διακηρύσσει, κάνει να πάρουν ψηφοδέλτιο - 'αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρτε αυτό, να σας αρέσει αυτό'. Και αυτός λοιπόν, Ουπάλι, ο σχισματικός είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένος στην Κόλαση Νίραγια, θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, είναι αθεράπευτος».

«Ποιος όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σχισματικός που δεν είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, δεν είναι καταδικασμένος στην Κόλαση, δεν θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, δεν είναι αθεράπευτος;» «Εδώ, Ουπάλι, ένας μοναχός παρουσιάζει το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως σύμφωνο με τη Διδασκαλία. Σε αυτό έχει ορθή άποψη, στο σχίσμα έχει ορθή άποψη, χωρίς να διαστρεβλώνει την άποψη, χωρίς να διαστρεβλώνει την αποδοχή, χωρίς να διαστρεβλώνει την

προτίμηση, χωρίς να διαστρεβλώνει την πρόθεση, διακηρύσσει, κάνει να πάρουν ψηφοδέλτιο - 'αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρτε αυτό, να σας αρέσει αυτό'. Και αυτός λοιπόν, Ουπάλι, είναι ο σχισματικός που δεν είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, δεν είναι καταδικασμένος στην Κόλαση, δεν θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, δεν είναι αθεράπευτος.

«Επιπλέον, Ουπάλι, ένας μοναχός παρουσιάζει το σύμφωνο με τη Διδασκαλία ως μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία... κ.λπ... το χονδρό παράπτωμα ως μη χονδρό παράπτωμα παρουσιάζει. Σε αυτό έχει ορθή άποψη, στο σχίσμα έχει ορθή άποψη, χωρίς να διαστρεβλώνει την άποψη, χωρίς να διαστρεβλώνει την αποδοχή, χωρίς να διαστρεβλώνει την προτίμηση, χωρίς να διαστρεβλώνει την πρόθεση, διακηρύσσει, κάνει να πάρουν ψηφοδέλτιο - 'αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδαχή του Δασκάλου, πάρτε αυτό, να σας αρέσει αυτό'. Και αυτός λοιπόν, Ουπάλι, είναι ο σχισματικός που δεν είναι προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, δεν είναι καταδικασμένος στην Κόλαση, δεν θα μείνει για έναν κοσμικό κύκλο, δεν είναι αθεράπευτος».

Τέλος της τρίτης απαγγελίας.

Το κεφάλαιο του σχισματικού, έβδομο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Στην Ανουπίγια οι διάσημοι, ο λεπτοφυής δεν επιθυμεί·
Με μαστίγιο να σπείρει στις κοιλάδες, να αλωνίσει τα θερισμένα και να μεταφέρει.

Να πατήσει σωρούς αχύρου, να λιχνίσει και να απομακρύνει τα άχυρα·
Και στο μέλλον δεν τελειώνουν, οι πατέρες και οι παππούδες.

Ο Μπαντίγια και ο Ανουρούντα, ο Άναντα, ο Μπάγκου, ο Κίμιλα·
Και ο Σακυαμάννα στην Κοσάμπι, παρήκμασε με τον Κακούντα.

Φανέρωσε και στον πατέρα, τους ανθρώπους, τον βράχο, τον Νάλαγκίρι·
Με τρία και πέντε βαριά λοιπόν, διέσπασε και με σοβαρό παράπτωμα·
Τρία, οκτώ και πάλι τρία, σχίσματα γραμμών θα μπορούσαν άραγε να είναι.

Τέλος του κεφαλαίου του σχισματικού.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Tīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. 2. Ο Κανόνας της διαγωγής. 4. Το μικρό κεφάλαιο. 7. Η ενότητα για το σχίσμα στην κοινότητα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org